

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 25 februari 2004

Nr 120—147

INNEHÅLL

Nr		Sidan
120	Konkurslag	318
121	Lag om ändring av lagen om återvinning till konkursbo	363
122	Lag om ändring av 4 § lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning	365
123	Lag om ändring av lagen om övervakning av förvaltningen av konkursbon	366
124	Lag om upphävande av 3 § lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs	369
125	Lag om ändring av utsökningslagen	370
126	Lag om ändring av 9 och 16 § passlagen	371
127	Lag om ändring av 10 kap. 2 § handelsbalken	372
128	Lag om ändring av 23 § lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område	373
129	Lag om ändring av 17 § lagen om borgen och tredjemanspant	374
130	Lag om ändring av 15 § lagen om inteckning i bil	375
131	Lag om ändring av 1 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats ...	376
132	Lag om ändring av 17 § lagen om hypoteksbanker	377
133	Lag om ändring av 8 § lagen om företagssanering	378
134	Lag om ändring av 3 § lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem	379
135	Lag om ändring av 7 och 11 § lönegarantilagen	380
136	Lag om ändring av 6 § lagen om lönegaranti för sjömän	381
137	Lag om konkurs- och företagssaneringsregistret	382
138	Lag om ändring av 100 a § lagen om företagssanering	386
139	Lag om ändring av 19 § handelsregisterlagen	387
140	Lag om ändring av 13 kap. 19 § lagen om aktiebolag	388
141	Lag om ändring av 5 kap. 8 § lagen om öppna bolag och kommanditbolag	389
142	Lag om ändring av 19 kap. 31 § lagen om andelslag	390
143	Lag om ändring av 75 § lagen om bostadsrättsföreningar	391
144	Lag om ändring av 120 § sparbankslagen	392
145	Lag om ändring av 129 § lagen om försäkringskassor	393
146	Lag om ändring av 22 § lagen om stiftelser	394
147	Lag om ändring av 98 § lagen om pensionsstiftelser	395

Nr 120

Konkurslag

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Konkurs

En gäldenär som inte kan svara för sina skulder kan försättas i konkurs så som bestäms i denna lag. Domstolen beslutar på ansökan av gäldenären eller en borgenär om huruvida gäldenären skall försättas i konkurs.

Konkurs är ett insolvensförfarande som omfattar gäldenärens samtliga skulder och som innebär att gäldenärens egendom används till att betala konkursfordringarna. För att syftet med konkursen skall nås, övergår bestämmanderätten över gäldenärens egendom på borgenärerna när konkursen börjar. För vården och försäljningen av gäldenärens egendom samt för övrig förvaltning av konkursboet finns en boförvaltare, som domstolen utser.

2 §

Lagens tillämpning

Bestämmelserna i denna lag tillämpas, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag eller har överenskommit med en främmande stat.

Om ett ärende har sådan anknytning till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen som avses i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden och förordningen tillämpas på nämnda medlemsstat, iaktas förordningens bestämmelser i stället för bestämmelserna i denna lag.

RP 26/2003
LaUB 6/2003
RSv 113/2003

I fråga om den ordning i vilken borgenärerna skall få betalning och om återvinning till konkursbo samt om tillsynen över förvaltningen av konkursbon bestäms särskilt.

3 §

Vem som kan försättas i konkurs

Fysiska personer samt sammanslutningar, stiftelser och andra juridiska personer kan försättas i konkurs. En juridisk person kan försättas i konkurs också när den juridiska personen har avregistrerats eller upplösts. Också dödsbon och konkursbon kan försättas i konkurs.

Staten, landskapet Åland, kommuner, samkommuner eller andra offentligt rättsliga arbetsorgan för kommuner, statliga affärsverk, självständiga offentligt rättsliga inrättningar eller den evangelisk-lutherska eller ortodoxa kyrkan eller församlingar eller kyrkliga samfälligheter inom den evangelisk-lutherska eller ortodoxa kyrkan kan inte försättas i konkurs.

4 §

När konkursen börjar

En konkurs börjar när gäldenären försätts i konkurs genom domstolens beslut.

5 §

Konkursfordringar

Med en konkursfordran avses en sådan fordran på gäldenären i fråga om vilken

förbindelsen har ingåtts eller rättsgrunden för fordran har uppstått före konkursen. Konkursfordringar är också pantfordringar samt fordringar vilkas grund eller belopp är förenade med villkor eller tvistiga eller oklara av någon annan orsak. I ett fortlöpande skuldförhållande anses som konkursfordran den del av fordran som hänför sig till tiden före konkursens början.

6 §

Skuldansvaret efter konkurs

Gäldenären blir inte fri från ansvar för de konkursfordringar för vilka det inte inflyter full betalning vid konkursen.

2 kap.

Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

1 §

Insolvens som konkursförutsättning

En gäldenär som är insolvent kan försättas i konkurs, om inte något annat bestäms i denna lag eller någon annanstans.

Med insolvens avses i denna lag att gäldenären inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte är endast tillfällig.

2 §

En borgenärs rätt att yrka att gäldenären försätts i konkurs

En borgenär kan yrka att en gäldenär skall försättas i konkurs, om borgenärens fordran på gäldenären

1) grundar sig på en lagakraftvunnen dom eller en dom, ett avgörande eller någon annan verkställighetsgrund som kan verkställas på samma sätt som en lagakraftvunnen dom,

2) grundar sig på en förbindelse som gäldenären har undertecknat och inte på uppenbart goda grunder bestrider, eller

3) annars är så klar att det inte finns grund att betvivla dess riktighet.

Om borgenärens fordran är obetydlig och det med hänsyn till kostnaderna för och nyttan

av ett konkursförfarande måste anses uppenbart oändamålsenligt eller klart stå i strid med god indrivningssed att försätta gäldenären i konkurs, skall borgenärens konkursansökan avvisas utan prövning.

En borgenär kan dock inte yrka att gäldenären försätts i konkurs om utsökningsgrunden för borgenärens fordran inte längre är verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § utsökningslagen (37/1895).

3 §

Presumtion om insolvens

En gäldenär skall anses vara insolvent om han uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

Om inte annat visas, skall en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när

1) gäldenären har ställt in sina betalningar,
2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, eller

3) gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökan har varit bokföringskyldig för sin rörelse och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.

En gäldenär kan försättas i konkurs med stöd av 2 mom. 3 punkten endast om borgenären ansöker om detta inom tre månader efter att den tidsfrist som nämns i punkten har gått ut och skulden ännu är obetald. Borgenären skall delge gäldenären den betalningsuppmaning som avses i punkten bevisligen eller, om det finns förutsättningar enligt 11 kap. 7 § rättegångsbalken, med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i nämnda paragraf. I betalningsuppmaningen skall fordrans grund och belopp anges. Dessutom skall gäldenären i betalningsuppmaningen upplysas om att borgenären kan yrka att gäldenären försätts i konkurs om skulden inte betalas inom föreskriven tid efter att gäldenären har fått betalningsuppmaningen.

4 §

Säkerhet som hinder för att försätta en gäldenär i konkurs

En gäldenär kan inte försättas i konkurs på ansökan av en borgenär, om

1) borgenären har betryggande panträtt eller annan därmed jämställbar säkerhet i egendom som tillhör gäldenären,

2) borgenären som säkerhet för en förfallen fordran har en betryggande säkerhet som har ställts av tredje man, och att ansöka om konkurs strider mot de villkor som borgenären skall anses ha godkänt när säkerheten ställdes, eller om

3) borgenärens fordran inte har förfallit till betalning och betryggande säkerhet för fordran har ställts eller erbjuds av tredje man.

Med säkerhet avses också borgen.

5 §

Överskuldssättning som förutsättning för konkurs

En gäldenär som är försatt i likvidation samt ett dödsbo och ett konkursbo kan försättas i konkurs också när tillgångarna inte täcker skulderna.

3 kap.

Rättsverkningarna av att en konkurs börjar

1 §

Gäldenären förlorar sin bestämmanderätt

När konkursen har börjat förlorar gäldenären rätten att råda över den egendom som ingår i konkursboet.

2 §

Godtrosskydd

En rättshandling som gäldenären företar beträffande egendom som ingår i konkursboet är inte bindande för konkursboet. Rättshandlingen binder dock konkursboet om gäldenären har företagit rättshandlingen innan konkursen har kungjorts och den andra parten

inte visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att råda över sin egendom. I sådana fall har konkursboet dock rätt att vägra lämna ut egendom eller att yrka att egendomen skall återlämnas mot att boet ersätter den andra parten för det vederlag som denne har betalat och de behövliga kostnader som slutförandet av rättshandlingen har förorsakat denna andra part.

En uppsägning eller någon annan motsvarande handling som företas av eller mot gäldenären efter kungörelsen är bindande för konkursboet, om inte den andra parten visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att företa handlingen eller att den inte fick riktas mot gäldenären och om det måste anses uppenbart oskäligt att handlingen inte vore bindande för konkursboet.

En betalning till gäldenären efter att konkursen har börjat är giltig, utom när betalaren visste eller borde ha vetat att gäldenären inte hade rätt att ta emot betalningen. Om betalningen har skett före kungörelsen om att konkursen har börjat, anses betalaren ha varit i god tro, om inte något annat visas. Om betalningen har skett efter kungörelsen, anses betalaren inte ha varit i god tro, om inte något annat visas.

3 §

Rättegång om egendom som ingår i konkursboet

Om en rättegång som gäller egendom som ingår i konkursboet är anhängig mellan gäldenären och tredje man när konkursen börjar, skall konkursboet ges tillfälle att fortsätta rättegången. Om konkursboet inte använder sig av tillfället kan gäldenären fortsätta rättegången. Konkursboet kan förpliktas att ersätta endast de rättegångskostnader som den andra parten har förorsakats genom att konkursboet har fört talan.

Efter att konkursen har börjat har gäldenären rätt att väcka talan om egendom som ingår i konkursboet, om boet har beslutat att inte väcka talan. Gäldenärens rätt att väcka talan gäller dock inte en talan om återgång av en rättshandling eller någon annan talan som kan väckas endast av konkursboet eller en borgenär.

Om konkursboet önskar ingå förlikning med tredje man i ett mål eller ärende som avses i 1 eller 2 mom., har gäldenären rätt att väcka talan eller fortsätta rättegången om gäldenären ställer säkerhet för vad tredje man erbjudit konkursboet som förlikning.

Den vinst eller nytta som gäldenären får genom en rättegång som avses i 1—3 mom. ingår i konkursboet. Gäldenären har dock rätt att få den ersättning för rättegångskostnader som den andra parten eventuellt åläggs att betala.

4 §

Rättegång eller annat förfarande som gäller en konkursfordran

En talan som syftar till att ge en borgenär en verkställighetsgrund mot konkursboet för sin konkursfordran får inte väckas efter att konkursen har börjat. En pantborgenär får dock väcka talan för att driva in en fordran ur pantsatt egendom.

Om en rättegång som gäller en konkursfordran är anhängig mot gäldenären när konkursen börjar, skall konkursboet ges tillfälle att fortsätta rättegången. Om boet inte svarar på käromålet, kan käranden yrka på avgörande i saken, om inte gäldenären fortsätter rättegången. Konkursboet kan förpliktas att ersätta endast de rättegångskostnader som den andra parten har förorsakats genom att konkursboet har fört talan.

Skatter och offentliga avgifter samt andra med dem jämförbara fordringar påförs trots att en konkurs har börjat, så som särskilt bestäms därom.

5 §

Inledande av separat verkställighet

Efter att konkursen har börjat får utsökningsåtgärder som syftar till att driva in en konkursfordran inte riktas mot egendom som ingår i konkursboet. Angående realisering av pantsatt egendom gäller vad som bestäms i 17 kap.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller på motsvarande sätt säkringsåtgärder som syftar till indrivning av en fordran.

6 §

Rätt att fortsätta separat verkställighet

Om egendom som ingår i konkursboet har mätts ut innan konkursen började, skall verkställigheten avbrytas samt den utmäta egendomen och de penningmedel som eventuellt har influtit överlämnas till konkursboet, om inte konkursboet yrkar att verkställigheten skall fortsättas för konkursboets räkning. Om försäljningen av den utmäta egendomen har kungjorts innan konkursen har börjat, kan verkställigheten avbrytas endast om konkursboet begär det. Om verkställigheten fortsätter på konkursboets begäran eller om en redan kungjord försäljning återkallas, svarar konkursboet för verkställighetskostnaderna.

I fråga om realisering av pantsatt egendom gäller vad som bestäms i 17 kap. Har dock pantsatt egendom före konkursens början mätts ut för betalning av någon annan än pantborgenärens fordran, iakttas vad som bestäms i 1 mom. Är egendomen redan såld, skall penningmedlen fördelas mellan pantborgenärerna enligt vad som bestäms i utsökningslagen. I fråga om realisering av egendom som är föremål för företagsinteckning tillämpas dock vad som bestäms i 1 mom.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. skall till sökanden redovisas de medel som för betalningen av underhållsbidrag till ett barn har mätts ut av lön, pension eller näringsinkomst.

7 §

Konkursboets ställning vid utsökningsbesvär och vid tvist om verkställighet

Om konkursboet anser att egendom som är föremål för anhängiga utsökningsbesvär eller en anhängig tvist om verkställighet ingår i konkursboet, kan konkursboet träda in som part i stället för borgenären. Domstolen skall ge konkursboet tillfälle att höras och behandlingen av saken kan fortsätta om konkursboet använder sig av sin rätt att träda in som part i stället för borgenären.

8 §

Konkursboets rätt att tillträda gäldenärens avtal

Om gäldenären när konkursen börjar inte har fullgjort ett avtal i vilket gäldenären är part, skall motparten uppmana konkursboet att meddela om konkursboet vill tillträda avtalet. Om konkursboet inom skälig tid meddelar att boet vill tillträda avtalet och ställer godtagbar säkerhet för fullgörelsen av avtalet, får avtalet inte hävas.

Konkursboets motpart har utan hinder av 1 mom. rätt att häva avtalet, om det på grund av avtalets personliga karaktär eller av något annat särskilt skäl inte kan förutsättas att avtalsparten fortsätter avtalet med boet.

9 §

När en fordran anses förfallen till betalning

En konkursfordran som inte har förfallit till betalning anses i konkursen ha förfallit till betalning i förhållandet mellan borgenären och gäldenären. Detta gäller dock inte en villkorlig fordran eller ett skadestånd eller en sådan motsvarande skuld vars belopp och grund inte kan konstateras utan en särskild utredning, eller en fordran som förutsätter prestation av borgenären.

Bestämmelsen i 1 mom. om att en fordran anses vara förfallen till betalning tillämpas inte om konkursen läggs ned eller en högre domstol upphäver beslutet om att försätta gäldenären i konkurs.

10 §

Preskription

Angående hur en konkurs inverkar på preskriptionen av en konkursfordran bestäms särskilt.

11 §

Rättsverkningarnas giltighetstid

Rättsverkningarna av att en konkurs börjar förblir i kraft även om ändring söks i beslutet att försätta gäldenären i konkurs. Rättsverk-

ningarna upphör, om beslutet att försätta gäldenären i konkurs upphävs. Domstolen kan dock när den upphäver beslutet, av något särskilt skäl bestämma att rättsverkningarna skall gälla tills beslutet vinner laga kraft eller något annat bestäms i saken.

Om konkursen läggs ned, förfaller eller annars upphör, upphör rättsverkningarna av att konkursen börjar när domstolen ger sitt beslut, om inte domstolen av något särskilt skäl bestämmer att rättsverkningarna skall gälla tills beslutet vinner laga kraft eller något annat bestäms i saken.

12 §

Skyldighet att ge tillfälle till utmätning

När rättsverkningarna av en konkurs upphör, skall boförvaltaren underrätta utmätningssmannen om saken och ge utmätningssmannen tillfälle att inom skälig tid mäta ut sådan gäldenären tillhörig egendom som inte behövs för betalning av konkurskostnaderna eller konkursboets övriga skulder. Boförvaltaren behöver dock inte underrätta utmätningssmannen ifall det är uppenbart obehövt därför att tillgångarna är obetydliga eller av någon annan orsak. Egendom som inte mäts ut skall återlämnas till gäldenären.

4 kap.

Gäldenärens ställning i konkursen

1 §

Hur gäldenären skall bemötas

En gäldenär skall bemötas sakligt vid utredningen och vården av boet, och gäldenärens intressen skall därvid beaktas på behörigt sätt.

2 §

Gäldenärens rätt att få uppgifter samt hur gäldenären skall höras

En gäldenär har en likadan rätt som borgenärerna att av boförvaltaren få uppgifter om konkursboet och dess vård samt om frågor som behandlas vid borgenärssammanträdet

och i annat beslutsförfarande för borgenärer. Gälldenären har också rätt att delta i borgenärssammanträdet samt att där och i ett annat beslutsförfarande framföra sin åsikt.

Boförvaltaren kan begränsa gälldenärens rätt att få uppgifter och att delta i borgenärssammanträdet eller annat beslutsförfarande, om begränsningen kan anses nödvändig för att trygga boets eller en utomståendes rättigheter eller av något annat särskilt skäl. Uppgifterna skall dock lämnas när det inte längre finns något hinder att göra det.

3 §

Gälldenärens rätt till bidrag

Om gälldenären är en fysisk person, skall gälldenären och de som för sin försörjning är beroende av gälldenären beviljas bidrag av konkursboets medel, om deras utkomst inte annars är tryggad. När bidrag beviljas, skall hänsyn också tas till gälldenärens förvärvsmöjligheter och verksamhet för utredningen av boet samt konkursboets möjligheter att betala bidrag. Bidrag kan beviljas högst under de sex månader som följer efter att konkursen har börjat. Meningsskiljaktigheter som gäller bidrag avgörs av domstolen.

När konkursgälldenären är ett bolag, tillämpas vad som bestäms i 1 mom. också på en bolagsman i ett öppet bolag, ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag och aktieägare i ledningen för ett aktiebolag då dessa har fått sin huvudsakliga försörjning av bolaget.

4 §

Meddelanden och andra försändelser till gälldenären

Boförvaltaren har rätt att utan gälldenärens samtycke omhänderta och öppna brev försändelser och andra meddelanden samt paket som är adresserade till gälldenären och som hänför sig till gälldenärens ekonomiska verksamhet eller till utredningen av konkursboet.

På begäran av boförvaltaren skall ett postföretag till boförvaltaren överlämna i 3 § lagen om posttjänster (313/2001) avsedda brev försändelser och postpaket som anlänt till gälldenären och som hänför sig till dennes

ekonomiska verksamhet eller till utredningen av konkursboet eller sända dem till den adress som boförvaltaren anvisar.

5 §

Gälldenärens skyldighet att medverka och att lämna uppgifter

Gälldenären skall medverka till att boförvaltaren kan utföra sina uppgifter och att konkursförfarandet kan slutföras på behörigt sätt.

Gälldenären skall särskilt

1) se till att den egendom som ingår i konkursboet och gälldenärens verksamhetslokaler övergår i boförvaltarens besittning samt att boförvaltaren får tillgång till gälldenärens informationssystem,

2) lämna boförvaltaren sådana uppgifter om den egendom som ingår i konkursboet och om konkursfordringarna som behövs för uppgörandet av boförteckningen, och

3) lämna boförvaltaren andra uppgifter som är nödvändiga för att denne skall kunna sköta sitt uppdrag.

Gälldenären skall lämna boförvaltaren sina kontaktuppgifter och vid behov vara anträffbar för denne. På boförvaltarens begäran skall gälldenären infinna sig i boförvaltarens eller gälldenärens verksamhetslokaler för att fullgöra sin skyldighet enligt 1 mom.

6 §

Skyldighet att bestyrka boförteckningen och att lämna uppgifter

Gälldenären skall med sin underskrift styrka att boförteckningen är riktig. En gälldenär som inte kan bestyrka boförteckningen i oförändrad form skall framföra eller till boförteckningen foga de kompletteringar, rättelser och andra anmärkningar som gälldenären anser nödvändiga.

På yrkande av boförvaltaren kan domstolen bestämma att gälldenären i stället för att underteckna boförteckningen skall inställa sig i domstolen och där med ed eller försäkran styrka att boförteckningen är riktig. På motsvarande sätt kan gälldenären åläggas att lämna uppgifter för boförteckningen. Om

gäldenären inte med sin underskrift har styrkt att boförteckningen är riktig, kan gäldenären också efter att konkursen har avslutats åläggas att på ovan föreskrivet sätt med ed eller försäkran bestyrka boförteckningen. Vad som i detta moment bestäms om boförteckningen gäller i ett dödsbos konkurs bouppteckningsinstrumentet och skyldigheten att lämna uppgifter för det.

Konkursen fortsätter även om gäldenären till följd av utevaro eller av någon annan orsak inte har styrkt att boförteckningen är riktig.

7 §

Gäldenärens rätt till kostnadsersättning

Om gäldenären är skyldig att inställa sig vid domstolen eller någon annanstans för att lämna upplysningar om konkursboet, skall gäldenären av boets medel få skälig ersättning för sådana nödvändiga kostnader för resa och uppehälle som han har förorsakats när han har fullgjort skyldigheter som föreskrivs i 5 eller 6 §. Menings skulljaktigheter som gäller sådan ersättning avgörs av domstolen.

8 §

Säkringsåtgärder innan en gäldenär försätts i konkurs

Om det uppenbarligen finns grunder för att godkänna en konkursansökan, kan domstolen innan den beslutar att gäldenären skall försättas i konkurs

1) bestämma att egendom som tillhör gäldenären skall beläggas med kvarstad eller bestämma att någon annan i 7 kap. 3 § rättegångsbalken avsedd säkringsåtgärd skall vidtas för att säkerställa att borgenärerna får utdelning av gäldenärens egendom, om det finns risk för att gäldenären till skada för borgenärerna gömmer, förstör eller överlåter egendom eller gör något annat som kan äventyra borgenärernas rätt,

2) bestämma att gäldenärens bokföringsböcker, verifikat och övriga bokföringsmaterial samt handlingar som gäller gäldenärens förvaltning liksom även andra handlingar och upptagningar som hänför sig till gäldenärens

rörelse i nödvändig utsträckning skall beläggas med kvarstad, eller bestämma att någon annan i 7 kap. 3 § rättegångsbalken avsedd säkringsåtgärd skall vidtas, om det finns risk för att gäldenären gömmer, förstör eller skadar detta material eller gör något annat som kan äventyra borgenärernas rätt och därigenom försvårar utredningen av boet, samt

3) meddela gäldenären utreseförbud, om det finns sannolika skäl att misstänka att gäldenären lämnar landet och försummar den skyldighet att medverka och lämna uppgifter som avses i 5 och 6 §.

I fråga om de säkringsåtgärder som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten gäller dessutom i tillämpliga delar 7 kap. 5 § 1 mom. och 10—13 § rättegångsbalken.

Ett utreseförbud som avses i 1 mom. 3 punkten kan gälla högst till dess att gäldenären har bestyrkt boförteckningen. Under förbudets giltighetstid kan dock ett nytt förbud meddelas med stöd av 9 § 2 mom. Pass får inte utfärdas för en person med utreseförbud. Om ett pass redan har utfärdats för gäldenären, skall passet överlämnas till polisen för den tid förbudet gäller.

9 §

Utreseförbud efter att konkursen har börjat

Domstolen kan efter att konkursen har börjat bestämma att gäldenären inte får lämna landet, om det finns sådana förutsättningar för ett förbud som anges i 8 § 1 mom. 3 punkten. Utreseförbudet kan gälla högst till dess att gäldenären har bestyrkt boförteckningen.

Om det hos domstolen har framställts ett yrkande enligt 6 § om att gäldenären skall bestyrka boförteckningen inför domstol, kan domstolen samtidigt besluta om utreseförbud för gäldenären. Förbudet gäller högst till dess att gäldenären har fullgjort sin skyldighet.

10 §

Behandlingen av ärenden som gäller säkringsåtgärder

Beslut om de säkringsåtgärder som avses i 8 och 9 § kan fattas på yrkande av en

borgenär eller boförvaltaren. Om saken är brådskande, kan beslutet meddelas utan att gäldenären ges tillfälle att bli hörd. Domstolen skall på eget initiativ eller på yrkande av gäldenären eller en borgenär omgående häva beslutet när det inte längre finns orsak att hålla det i kraft. Om konkursansökan avslås, avvisas utan prövning eller avskrivs eller om konkursen läggs ned förfaller beslutet. När domstolen beslutar försätta gäldenären i konkurs skall den samtidigt bestämma om hurvida ett utreseförbud som har meddelats med stöd av 8 § skall förbli i kraft.

Domstolen skall se till att gäldenären omedelbart på ett lämpligt sätt underrättas om utreseförbudet och skyldigheten att överlämna passet till polisen samt om att förbudet har hävts eller förfallit. Domstolen skall utan dröjsmål göra motsvarande anmälan till polisen så att uppgiften kan registreras i polisens informationssystem. Uppgifterna skall utplånas omedelbart när förbudet har upphävts eller förfallit.

Andring i ett beslut om en säkringsåtgärd eller ett utreseförbud får inte sökas genom besvär. Gäldenären får dock utan tidsfrist anföra klagan över beslutet. Klagan skall behandlas i brådskande ordning.

11 §

Tvångsmedel mot gäldenären

Om gäldenären försummar sin skyldighet att enligt 5 § medverka och lämna uppgifter så att boförvaltaren inte kan sköta sitt uppdrag på behörigt sätt, eller om gäldenären vägrar att bestyrka boförteckningen eller att enligt 6 § lämna uppgifter för boförteckningen, skall domstolen på yrkande av boförvaltaren ålägga gäldenären att fullgöra sin skyldighet vid vite. Fullgör gäldenären inte utan dröjsmål sin skyldighet, skall vitet dömas ut.

Om gäldenären fortsätter sin tredska trots att ett vite har dömts ut med stöd av 1 mom., kan domstolen på yrkande av boförvaltaren bestämma att gäldenären skall hållas häktad tills skyldigheten har fullgjorts. Domstolen kan bestämma om häktning av gäldenären också utan att vite föreläggs eller ett förelagt vite döms ut, om det är uppenbart att gäldenären kommer att tredska trots vitet. En

gäldenär får inte hållas häktad längre än sex månader. Om gäldenären upphör med sin tredska tidigare, skall domstolen underrättas om detta, och domstolen skall fortsätta behandlingen av saken utan dröjsmål och senast inom fyra dygn efter att gäldenären har meddelat att han eller hon upphör med sin tredska. Domstolen skall bestämma att gäldenären skall frigges genast när det inte längre finns förutsättningar för häktning. Gäldenären skall underrättas om att behandlingen av saken fortsätter när tredskan har upphört.

Gäldenären skall ges tillfälle att bli hörd med anledning av att boförvaltaren har framställt ett yrkande enligt 1 eller 2 mom. Om gäldenären håller sig undan eller är på okänd ort, kan ett vite föreläggas och ett häktningsyrkande behandlas även om gäldenären inte har givits tillfälle att bli hörd. Domstolen skall se till att gäldenären genast informeras om vitet på ett ändamålsenligt sätt. En gäldenär som utan laga hinder har uteblivit från behandlingen av ett häktningsyrkande kan förordnas att häktas trots sin utevaro.

En polisman som griper en gäldenär som har förordnats att häktas med stöd av denna paragraf skall underrätta gäldenären om att behandlingen av saken fortsätter när tredskan har upphört.

Besvär får inte anföras över ett beslut om tvångsmedel. Klagan över beslutet får dock anföras utan tidsfrist. Klagan skall behandlas i brådskande ordning.

Genom förordning av justitieministeriet bestäms hur handlingar som gäller en häktad gäldenärs ärende skall tillställas polisen för att den fortsatta behandlingen av ärendet skall tryggas.

12 §

Gäldenären

Om en sammanslutning eller stiftelse har försatts i konkurs, tillämpas bestämmelserna om gäldenär i 5—7 § och om utreseförbud i 8—10 § samt bestämmelserna i 11 § på den som är personligen ansvarig för sammanslutningens förpliktelser, på sammanslutningens, stiftelsens eller någon annan juridisk persons verkställande direktör eller styrelsemedlem, likvidator eller någon annan person i mot-

svarande ställning, samt på den som under det år som närmast föregått konkursansökan har haft en ovan avsedd ställning i sammanslutningen, stiftelsen eller den juridiska personen.

Om gäldenären är ett konkursbo, skall vid tillämpningen av de lagrum som nämns i 1 mom. också boförvaltaren i det konkursbo som försatts i konkurs betraktas som gäldenär.

Om gäldenären är ett dödsbo, skall vid tillämpningen av de lagrum som nämns i 1 mom. den delägare i dödsboet som haft dödsboet i sin vård betraktas som gäldenär.

Om domstolen så beslutar, skall vid tillämpningen av de lagrum som nämns i 1 mom. som gäldenär även betraktas

1) den som tidigare befunnit sig i en sådan ställning som avses i 1 mom. eller som faktiskt har lett sammanslutningens, stiftelsens eller den juridiska personens verksamhet eller haft hand om dess förvaltning eller egendom,

2) den som, om gäldenären är en fysisk person, faktiskt har lett gäldenärens näringsverksamhet eller haft hand om gäldenärens egendom,

3) andra än i 3 mom. avsedda delägare i ett dödsbo och andra personer som haft dödsboets egendom i sin vård eller besittning.

Domstolen kan fatta ett beslut som avses i 4 mom. på yrkande av boförvaltaren eller en borgenär. Domstolen skall ge den som beslutet skulle komma att gälla tillfälle att bli hörd. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär. Klagan över beslutet får dock anföras utan tidsfrist. Klagan skall behandlas i bråds-kande ordning.

13 §

Begränsningar av gäldenärens behörighet

Om en konkursgäldenärs behörighet att sköta befattningar eller uppdrag har begränsats någon annanstans i lagstiftningen, gäller begränsningen från det att konkursen har börjat till dess att boförteckningen har bestrykts. Om inte något annat föreskrivs, är begränsningarna dock i kraft högst fyra månader från det att konkursen har börjat.

5 kap.

Egendom som ingår i konkursboet

1 §

Allmänna bestämmelser om egendom som ingår i konkursboet

I konkursboet ingår med de undantag som föreskrivs i detta kapitel den egendom som gäldenären har när konkursen börjar och får före konkursens slut. I en fysisk persons konkursbo ingår dock inte egendom eller inkomster som denne förvärvar efter att konkursen har börjat.

I konkursboet ingår också egendom som återvinns till boet med stöd av lagen om återvinning till konkursbo (758/1991) eller på någon annan grund.

Egendom som har kommit i stället för egendom som ingår i konkursboet samt egendomens avkastning ingår i konkursboet.

2 §

Utländsk egendom som del av konkursboet i vissa fall

När domstolens behörighet i ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs har grundat sig på 7 kap. 1 § 2 mom., omfattar konkursboet endast den egendom som gäldenären har i Finland.

3 §

Egendom som omfattas av en utmätning- eller överlåtelsebegränsning

Egendom som inte kan utmätas ingår inte i konkursboet.

I konkursboet ingår dock

1) egendom som avses i 4 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten utsökningslagen,

2) annan egendom som enligt lag ingår i konkursboet.

Ett villkor som begränsar gäldenärens rätt att överlåta lös egendom vidare är inte bindande för konkursboet, om inte något annat följer av 7 §.

4 §

Bokföringsmaterial

Bokföringsmaterial som gäller gäldenärens rörelse eller yrke ingår i konkursboet.

5 §

Rätten till arv eller testamente

Gäldenärens rätt till arv eller testamente ingår inte i konkursboet, om gäldenären efter arvlåtarens död men före konkursens början har avstått från denna rätt eller senast tre månader efter att ha fått kännedom om arvlåtarens död och om sin rätt till arv eller testamente avstår från denna rätt på det sätt som bestäms i 17 kap. 2 a § ärvdabalken (40/1965).

6 §

Egendom som tillhör en utomstående

Egendom som tillhör en utomstående och som gäldenären har i sin besittning ingår inte i konkursboet, om den kan avskiljas från gäldenärens egendom. Egendom som tillhör en utomstående skall överlämnas till ägaren eller till någon som denne har bestämt på villkor som konkursboet har rätt att kräva att uppfylls.

7 §

Ägarförbehåll och återtagningsrätt

Vad som bestäms i 6 § gäller med de undantag som nämns nedan i detta kapitel också lös egendom till vilken överlåtaren (*säljare*) har en rätt som baserar sig på ett ägar- eller återtagningsförbehåll.

Har överenskommelsen om ägar- eller återtagningsförbehållet ingåtts efter att gäldenären med stöd av överlåtelseavtalet har fått egendomen i sin besittning, är förbehållet utan verkan gentemot konkursboet. Likaså är ett ägar- eller återtagningsförbehåll utan verkan gentemot konkursboet, om gäldenären trots förbehållet har rätt att överlåta egendo-

men vidare, foga den till annan egendom eller annars bestämma om egendomen på samma sätt som en ägare.

8 §

När konkursboet i någon annans ställe tillträder ett villkorligt överlåtelseavtal

Om ett ägar- eller återtagningsförbehåll enligt ett överlåtelseavtal som gäller lös egendom upphör att gälla när köpesumman har betalats, har konkursboet rätt att tillträda avtalet genom att underrätta säljaren om detta och genom att i enlighet med de tidigare villkoren betala den obetalda köpesumma som har förfallit till betalning jämte dröjsmålsränta. Säljaren skall underrättas och skulden betalas inom skälig tid efter att säljaren har framställt en begäran om saken eller yrkat på att återfå egendomen.

Konkursboet har också rätt att genast lösa in egendomen genom att betala säljarens fordran med anledning av överlåtelsen, minskad med de räntor och övriga kreditkostnader som hänförs till den återstående kredittiden.

I de fall som avses i 1 och 2 mom. ansvarar konkursboet inte för skadestånd eller avtalsvite eller för andra motsvarande påföljder som beror på ett avtalsbrott från gäldenärens sida.

9 §

Särskilda bestämmelser om återtagande och uppgörelse

Säljaren har rätt att yrka på att återfå egendom på basis av ett ägar- eller återtagningsförbehåll och att yrka på uppgörelse, även om villkoren för återtagande eller uppgörelse inte är uppfyllda enligt lagen om avbetalningsköp (91/1966) eller 7 kap. konsumentskyddslagen (38/1978). Också konkursboet har rätt att yrka på uppgörelse.

10 §

Finansbolags och andra förvärvares ställning

Vad som i 7—9 § bestäms om säljare gäller också finansbolag och andra sammanslutningar eller personer till vilka säljarens på ett

överlåtelseavtal baserade rättigheter och skyldigheter har överförts.

11 §

Åsidosättande av ett konstgjort förmögenhetsarrangemang

Egendom som påstås tillhöra en utomstående ingår i konkursboet, om den utomståendes ställning grundar sig på ett förmögenhetsarrangemang eller annat arrangemang vars rättsliga form inte motsvarar arrangemangets verkliga innehåll eller syfte och om den rättsliga formen uppenbart används för att undvika verkställighet eller undanhålla borgenärerna egendomen. Vad som ovan bestäms om egendom gäller också inkomst som gäldenären styr till ovan nämnda arrangemang.

Vid bedömningen av det verkliga innehållet i och syftet med ett i 1 mom. avsett arrangemang skall beaktas om gäldenären har en bestämmanderätt som är jämförbar med en ägares eller kan vidta åtgärder som är jämförbara med dem som en ägare kan vidta samt de fördelar gäldenären har fått av arrangemanget och andra motsvarande omständigheter.

6 kap.

Kvittning i konkurs

1 §

Allmänna bestämmelser om en borgenärs rätt till kvittning

En borgenär har rätt att med de undantag som föreskrivs i 2 och 5 § använda sin konkursfordran till kvittning mot en skuld som borgenären har till gäldenären när konkursen börjar. Borgenären har rätt till kvittning även om borgenärens skuld eller fordran inte har förfallit till betalning när kvittningsmeddelandet lämnas.

Bestämmelser om borgenärens skyldighet att lämna uppgifter om den fordran som används till kvittning finns i 12 kap. 12 §.

2 §

Begränsningar i borgenärens rätt till kvittning

En borgenär får inte till kvittning använda en fordran som inte medför rätt till betalning ur konkursboet eller en fordran som är efterställd enligt 6 § 1 mom. 3—5 punkten lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992).

En sådan fordran på gäldenären som borgenären har förvärvat genom överlåtelse från tredje man senare än tre månader före den fristdag som avses i 2 § lagen om återvinning till konkursbo, får inte användas till kvittning mot en fordran som gäldenären hade på borgenären när överlåtelsen skedde. Detsamma gäller en fordran som på nämnda sätt har förvärvats tidigare, om borgenären när överlåtelsen skedde hade grundad anledning att anta att gäldenären var insolvent.

En borgenär som har åtagit sig en betalningsförpliktelse gentemot gäldenären under sådana omständigheter att förfarandet kan jämföras med att gäldenären betalar en skuld har inte kvittningsrätt till den del betalningen hade kunnat återvinnas till konkursboet.

3 §

Uppkomsten av en regressfordran

En regressrätt som grundar sig på en borgensförbindelse, en tredjemanspantsättning eller ett solidariskt skuldförhållande anses vid tillämpningen av 1 och 2 § ha förvärvats när förpliktelsen uppkom.

4 §

Ersättning för överlåtelse av en fordran

Om konkursboet överlåter en fordran så att en borgenär förlorar sin möjlighet till kvittning, skall boet ersätta den skada som därigenom orsakats borgenären.

5 §

Särskild bestämmelse om kreditinstitut

Ett kreditinstitut får inte kvitta sin fordran

mot medel som gäldenären har på ett konto i kreditinstitutet när konkursen börjar eller som vid denna tidpunkt finns i kreditinstitutet för överföring till gäldenärens konto, om kontot enligt kontovillkoren kan användas för skötsel av betalningsrörelse.

7 kap.

Förfarandet i domstol

1 §

Internationell behörighet

I rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden bestäms om finska domstolars behörighet i frågor som gäller försättande av en gäldenär i konkurs, när platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns är belägen i Finland eller i någon annan sådan medlemsstat i Europeiska unionen, på vilken nämnda förordning tillämpas.

Om platsen där konkursgäldenärens huvudsakliga intressen finns är belägen i en annan stat än en stat som avses i 1 mom., är en finsk domstol behörig, om gäldenären har ett verksamhetsställe eller sådan egendom i Finland att det kan anses ändamålsenligt att konkursen inleds i Finland. En finsk domstol är dock inte behörig om gäldenären har försatts i konkurs i Danmark, Island eller Norge och gäldenären har haft sin hemort i den staten.

2 §

Behörig domstol i ett ärende som gäller försättande i konkurs

Ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs behandlas av den domstol inom vars domkrets gäldenärens allmänna forum finns. Ett ärende som gäller en sammanslutning, en stiftelse eller någon annan juridisk person behandlas dock av den domstol inom vars domkrets förvaltningen av sammanslutningen, stiftelsen eller den juridiska personen i huvudsak handhas i Finland. Är ingen domstol behörig på dessa grunder, behandlas ärendet av den domstol inom vars domkrets gäldenären huvudsakligen har bedrivit sin verksamhet eller har egendom eller där det med beaktande av omständigheterna annars är ändamålsenligt att behandla ärendet.

Om gäldenären ingår i en koncern, kan ett ärende som gäller försättande av gäldenären i konkurs, utan hinder av 1 mom. behandlas i någon annan domstol som är behörig att behandla ett ärende som gäller försättande av en gäldenär inom samma koncern i konkurs, om det är ändamålsenligt att behandlingen sker i denna domstol.

I lagen om företagssanering (47/1993) föreskrivs vilken domstol som är behörig att behandla en konkursansökan som görs under saneringsförfarandet.

Ett ärende som gäller försättande av ett dödsbo i konkurs behandlas av den domstol inom vars domkrets den avlidnes allmänna forum fanns. Ärendet kan också behandlas av den domstol inom vars domkrets dödsboet har egendom, om det är ändamålsenligt att ärendet behandlas i den domstolen.

3 §

Behörig domstol i andra ärenden som gäller konkursen

Den domstol som har beslutat försätta gäldenären i konkurs eller till vilken ärendet har överförts är behörig att behandla även sådana i denna lag avsedda ärenden som gäller

1) bidrag och ersättningar till gäldenären, bestyrkande av boförteckningen och lämning av uppgifter, säkringsåtgärder som riktar sig mot gäldenärens egendom samt utreseförbud för och tvångsmedel mot gäldenären,

2) förordnande av en boförvaltare, boförvaltarens uppgifter och skiljande av boförvaltaren från uppdraget samt boförvaltarens arvode,

3) beloppet av och grunden för en fordran som har bestridits i konkursen, om inte fordran fastställs i något annat förfarande, samt ärenden som gäller förmånsrätt,

4) fastställande, rättelse och ändring av utdelningsförteckningen,

5) tillsättande av en borgenärsdelegation,

6) upphävande och ändring av borgenärerens beslut,

7) realisering av konkursboets egendom, fördelning av medlen samt slutredovisning,

8) nedläggning av konkursen eller att

konkursen förfaller samt offentlig utredning och fastställande av förlikning.

Om gäldenären ingår i en koncern, kan behandlingen av de ärenden som avses i 1 mom. också efter att konkursen har börjat överföras till en domstol som är behörig att behandla konkursärenden för andra gäldenärer inom samma koncern. I det beslut genom vilket ärendet har överförts får ändring inte sökas genom besvär.

Om en gäldenär har förordnats att häktas till följd av tredska och en helg infaller när gäldenärens ärende senast skall behandlas, kan ärendet utan hinder av vad som föreskrivs ovan behandlas av den jourhavande tingsrätt som avses i 1 kap. 9 § 1 mom. tvångsmedslagen (450/1987).

4 §

Behandlingsordningen

Vid behandlingen av ett konkursärende iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms om behandlingen av ansökningsärenden.

Ett ärende som gäller konkurs skall behandlas så snabbt som saken kräver.

5 §

Konkursansökan

Ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs anhängiggörs genom en skriftlig ansökan. Av ansökan skall framgå

1) sökandens yrkande och skälen till yrkandet,

2) gäldenärens namn och hemort samt personbeteckning eller företags- och organisationsnummer,

3) sökandens samt dennes lagliga företrädares eller ombuds telefonnummer och den adress till vilken meddelanden i ärendet kan sändas,

4) på vilken grund domstolen är behörig att behandla ärendet.

Ansökan skall undertecknas av sökanden eller den som har avfattat ansökan. Till ansökan skall fogas den handling eller någon annan skriftlig utredning som sökanden åberopar och, om gäldenären är en sammanslutning, stiftelse eller någon annan juridisk

person, ett utdrag ur registret i fråga. Till en gäldenärs ansökan skall dessutom fogas ett beslut om eller samtycke till att egendomen överlämnas till konkurs. Gäldenären skall till sin ansökan också foga uppgifter om sin egendom och dess värde samt om skuldernas sammanlagda belopp och en förteckning över de största borgenärerna och borgenärernas kontaktinformation.

Till en ansökan om att ett dödsbo skall försättas i konkurs skall fogas bouppteckningsinstrumentet, eller om ett sådant inte finns att tillgå, någon annan utredning om att dödsboet är överskuldssatt.

Domstolen kan kräva annan utredning om gäldenärens ekonomiska ställning, om detta av särskilda skäl är nödvändigt för att ärendet skall kunna avgöras.

6 §

Överföring av en ansökan

Om domstolen anser att den inte är behörig i ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs, skall den på sökandens begäran överföra ärendet till en behörig domstol.

Om den domstol till vilken ett ärende har överförts med stöd av 1 mom. anser att den inte är behörig i ärendet, skall den avvisa ärendet utan prövning.

I ett beslut genom vilket ett ärende har överförts med stöd av 1 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

7 §

Verkningarna av att en ansökan överförs

Om domstolen överför ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs till en annan domstol, förblir beslut som fattats av den förstnämnda domstolen i kraft tills något annat beslutas vid den fortsatta behandlingen av saken. Detsamma gäller när en högre domstol överför saken till en behörig domstol med stöd av 10 kap. 29 § rättegångsbalken.

8 §

Behandlingen av en borgenärs ansökan

Domstolen skall delge gäldenären borgenärens konkursansökan samt ge gäldenären

tillfälle att före utsatt dag ge ett skriftligt yttrande.

Om gäldenären motsätter sig konkursansökan behandlas saken i sammanträde, om inte gäldenären har samtyckt till att behandlingen sker i kansliet. Till sammanträdet kallas gäldenären och den borgenär som har gjort ansökan. Borgenärens ansökan kan avgöras även om gäldenären uteblir från sammanträdet eller inte ger något yttrande.

Behandlingen av en borgenärs konkursansökan kan skjutas upp om det finns ett godtagbart skäl att göra det. Behandlingen av ärendet kan utan borgenärens samtycke på yrkande av gäldenären skjutas upp högst en vecka.

Om ansökan gäller ett dödsbo, skall enligt domstolens prövning dödsboet och den avlidnes största borgenärer samt boutredningsmannen, om en boutredningsman har förordnats, ges tillfälle att ge ett skriftligt yttrande.

9 §

Flera ansökningar

Om en konkursansökan har anhängiggjorts före den ansökan på vilken gäldenären har försatts i konkurs, skall domstolen pröva om gäldenären kan försättas i konkurs med anledning av denna tidigare ansökan.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller också en ansökan som anhängiggörs efter den ansökan på vilken gäldenären har försatts i konkurs. Om beslutet att försätta gäldenären i konkurs vinner laga kraft, förfaller den ansökan som har anhängiggjorts senare.

10 §

Åklagarens ställning vid behandlingen av ett ärende

Åklagaren har rätt att på tjänstens vägnar ta del av rättegångsmaterialet i ett konkursärende samt att närvara vid behandlingen av ärendet vid domstolens sammanträde och ställa frågor där.

11 §

Domstolens utredningsskyldighet

Domstolen skall undersöka om det finns

förutsättningar att försätta gäldenären i konkurs.

12 §

Beslutet att försätta gäldenären i konkurs

I beslutet att försätta gäldenären i konkurs skall antecknas klockslaget när beslutet meddelades eller avkunnades samt dagen när konkursansökan anhängiggjordes.

I fråga om rättsverkningarna av att en konkurs börjar bestäms i 3 kap. och om förordnande av boförvaltare i 8 kap.

Bestämmelser om kungörelse om att konkursen börjar samt om meddelanden om konkursen finns i 22 kap.

13 §

Nedläggning av en konkurs

Beslut om att en konkurs skall läggas ned kan fattas om gäldenären och den borgenär som har gjort konkursansökan ansöker om detta gemensamt eller, när gäldenären har försatts i konkurs på egen ansökan, på ansökan av gäldenären. En förutsättning för att konkursen skall läggas ned är att nedlägningsansökan görs inom åtta dagar efter att gäldenären har försatts i konkurs och att giltiga skäl för nedläggningen anföras. Domstolen skall ge boförvaltaren och, enligt prövning, borgenärerna tillfälle att bli hörda i saken.

Meddelande om att konkursen läggs ned lämnas så som bestäms i 22 kap.

14 §

Kostnaderna för deltagande i förfarandet

Angående ersättande av rättegångskostnaderna i ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs och i andra konkursärenden iaktas 21 kap. rättegångsbalken.

15 §

Brådskande behandling av ändringsansökan

En domstol som har avgjort ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs

skall utan dröjsmål vidarebefordra en ändringsansökan till den domstol som skall behandla den. Besvären skall behandlas i brådskande ordning.

8 kap.

Boförvaltare

1 §

Förordnande av boförvaltare

Boförvaltaren förordnas av domstolen när konkursen börjar. Flera än en boförvaltare kan förordnas, om detta är nödvändigt på grund av uppdragets omfattning eller av någon annan orsak. Förvaltningen kan delas mellan boförvaltarna så som domstolen bestämmer.

Innan en boförvaltare förordnas skall domstolen ge de största borgenärerna och den som föreslås bli förordnad till boförvaltare samt, enligt prövning, gäldenären, de övriga borgenärerna och lönegarantimyndigheten tillfälle att bli hörda. På begäran av en borgenär kan domstolen uppmana den som har föreslagits till boförvaltare att utreda grunderna för sitt arvodesyrkande.

Domstolen skall ge boförvaltaren ett intyg över att boförvaltaren har förordnats till uppdraget.

2 §

Tillfällig boförvaltare

Om en boförvaltare inte kan förordnas genast när konkursen börjar, skall domstolen förordna en tillfällig boförvaltare. En boförvaltare skall förordnas inom två veckor efter att den tillfälliga boförvaltaren har förordnats.

3 §

Förordnande av boförvaltare inom en koncern

Den som har förordnats eller skall förordnas till boförvaltare kan förordnas till boförvaltare också för en annan konkursgäldenär inom samma koncern eller samma ekonomiska helhet, om detta kan anses ändamålsenligt

med hänsyn till förvaltningen av konkursbona och det inte finns skäl att anta att det uppstår några sådana intressekonflikter som väsentligt skulle försvåra skötseln av uppdraget.

4 §

Särskilt förordnande av boförvaltare

Domstolen kan förordna en boförvaltare utöver de boförvaltare som har förordnats tidigare. Domstolen kan av särskilda skäl förordna en boförvaltare för en bestämd uppgift eller för en viss tid. I saken iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms om förordnande av boförvaltare.

5 §

Boförvaltarens behörighet

Till boförvaltare kan förordnas en person som samtycker till uppdraget och som har den skicklighet, förmåga och erfarenhet som uppdraget kräver och som också annars är lämplig för uppdraget. En boförvaltare får inte stå i ett sådant förhållande till gäldenären eller någon borgenär att detta kan vara ägnat att äventyra boförvaltarens oberoende i förhållande till gäldenären eller opartiskhet gentemot borgenärerna eller annars äventyra personens förmåga att sköta uppdraget på behörigt sätt.

Den som har samtyckt till uppdraget som boförvaltare skall underrätta domstolen om alla de omständigheter som kan vara ägnade att äventyra eller väcka befogade misstankar om hans eller hennes opartiskhet och oberoende som boförvaltare.

6 §

Skiljande av en boförvaltare från uppdraget

En boförvaltare kan skiljas från sitt uppdrag, om

- 1) boförvaltaren inte är behörig för uppdraget eller är jävig,
- 2) boförvaltaren försummar sina uppgifter eller handlar i strid med lag eller god boförvaltningssed och därför inte kan anses lämplig för uppdraget, eller om

3) det finns något annat vägande skäl att skilja honom eller henne från uppdraget.

En boförvaltare kan på egen begäran skiljas från uppdraget, om det finns giltig orsak till detta.

En ny boförvaltare skall förordnas i stället för en boförvaltare som har skilts från uppdraget, om detta inte är onödigt.

Ett yrkande om att en boförvaltare skall skiljas från uppdraget kan framställas av gäldenären eller av en borgenär. Domstolen skall ge boförvaltaren och, enligt prövning, gäldenären och borgenärerna tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan om att boförvaltaren skall skiljas från uppdraget.

Ett beslut om att skilja en boförvaltare från uppdraget skall iakttas trots att det har överklagats, om inte den domstol där ärendet är anhängigt till följd av att ändring har sökts bestämmer något annat.

7 §

Boförvaltarens arvode

En boförvaltare har rätt att av konkursboets medel för sitt uppdrag få ett arvode som är skäligt med hänsyn till uppdragets svårighetsgrad, det arbete som har utförts, boets omfattning och andra omständigheter samt att få ersättning för de kostnader som orsakats boförvaltaren och som har varit nödvändiga för förvaltningen av boet. Utöver detta arvode får boförvaltaren inte ta ut någon förmån för sig själv eller för någon som står i ett nära förhållande till boförvaltaren.

När boförvaltaren har förordnats till uppdraget beslutar borgenärerna utan dröjsmål och vid behov även senare och efter att ha hört boförvaltaren om de närmare grunderna för boförvaltarens arvode och ersättningar. Arvodet och kostnadsersättningen betalas med skäliga mellanrum under uppdragets gång. Borgenärerna kan besluta att en del av arvodet skall betalas när boförvaltaruppdraget upphör. Borgenärerna beslutar om betalningen av arvodet och ersättningen efter att boförvaltaren lämnat en utredning över de åtgärder som utgör grunden för betalningen.

Twister som gäller arvodet och ersättningen avgörs av domstolen på ansökan av boförvaltaren, gäldenären eller en borgenär. An-

sökan skall göras inom en månad från borgenärernas beslut om arvodet och ersättningen.

8 §

Boförvaltarens arvode när konkursen upphör

När en konkurs läggs ned eller förfarandet annars upphör innan borgenärerna har beslutat om boförvaltarens arvode, bestämmer domstolen beloppet av arvodet. Boförvaltaren har rätt att få ersättning också för de nödvändiga kostnader som boförvaltaren har haft för uppdraget. Domstolen beslutar om ersättningen och om vem som är skyldig att betala arvodet och kostnadsersättningen.

Gäldenären är skyldig att betala boförvaltarens arvode och kostnadsersättning. En borgenär kan dock åläggas att helt eller delvis betala det belopp som skall betalas till boförvaltaren, om borgenärens försummelse eller bristfälliga eller vilseledande uppgifter från borgenären har varit orsaken till att gäldenären har försatts i konkurs eller att ett beslut om att konkursen skall upphöra har fördröjts. Om gäldenären är betalningsskyldig, har boförvaltaren rätt att innehålla en tillräcklig del av den egendom som ingår i konkursboet för betalningen av arvodet och kostnadsersättningen samt att sälja egendomen och ta ut sin fordran ur försäljningspriset.

I 10 och 11 kap. bestäms om boförvaltarens arvode när konkursen förfaller eller fortsätter som en offentlig utredning.

9 §

Boförvaltarens rätt att få uppgifter

Boförvaltaren har utan hinder av sekretessbestämmelserna samma rätt som gäldenären att för utredningen och vården av konkursboet få behövliga uppgifter om gäldenärens bankkonton, betalningsrörelse, finansieringsavtal och finansieringsförbindelser samt om gäldenärens förmögenhet och beskattning och om andra omständigheter som gäller gäldenärens ekonomiska ställning eller den ekonomiska verksamhet som gäldenären har bedrivit.

I ett dödsbos konkurs har boförvaltaren en motsvarande rätt att få uppgifter om den

avlidne och om dödsboet som boförvaltaren enligt 1 mom. har rätt att få om gäldenären.

10 §

Tvångsmedel

Om boförvaltaren försummar någon av sina uppgifter eller skyldigheter enligt denna lag, kan domstolen på yrkande av en borgenär eller gäldenären och efter att ha gett boförvaltaren tillfälle att bli hörd, vid vite förplikta boförvaltaren att fullgöra uppgiften eller skyldigheten inom en utsatt tid.

11 §

Boförvaltarens redovisningsskyldighet när uppdraget upphör

Om boförvaltarens uppdrag upphör innan konkursen avslutas därför att boförvaltaren skiljs från uppdraget eller av någon annan orsak, skall boförvaltaren ge borgenärerna en redovisning av vilken tillräckligt väl framgår hur konkursboets egendom har förvaltats, boets penningmedel har använts och vilka andra åtgärder som har vidtagits. Om det finns flera boförvaltare, skall redovisning dock ges endast om en boförvaltare som fortsätter sitt uppdrag eller en borgenär yrkar det. Om konkursen läggs ned eller beslutet att försätta gäldenären i konkurs upphävs, skall redovisningen ges till gäldenären.

Om boförvaltarens uppdrag upphör innan konkursen avslutas, skall boförvaltaren utan dröjsmål till sin efterträdare överlämna den egendom som ingår i konkursboet och som boförvaltaren har i sin besittning.

9 kap.

Utredning av konkursboet samt gäldenärens bokföring

1 §

Boförteckning

Boförvaltaren skall göra en förteckning över gäldenärens tillgångar och skulder (*boförteckning*). Av boförteckningen skall tillräckligt specificerat framgå åtminstone gäl-

denärens egendom när konkursen började, vilket belopp realiseringen av egendomen väntas avkasta samt gäldenärens skulder och övriga förbindelser. Boförvaltaren skall till boförteckningen föga ett sammandrag över gäldenärens ekonomiska situation, om förteckningen är lång eller om det annars är ändamålsenligt med ett sammandrag.

Boförteckningen skall göras inom två månader från konkursens början. Om det finns betydande brister eller fel i gäldenärens bokföring eller om boförteckningen inte kan färdigställas inom föreskriven tid därför att boet är omfattande eller av något annat särskilt skäl, kan domstolen förlänga tiden på eget initiativ eller på boförvaltarens begäran. I ett beslut genom vilket tiden har förlängts får ändring inte sökas genom besvär.

I ett dödsbos konkurs ersätts boförteckningen av bouppteckningsinstrumentet, om ett bouppteckningsinstrument har satts upp före konkursen.

Boförvaltaren skall sända boförteckningen eller sammandraget till gäldenären, de största borgenärerna samt också till övriga borgenärer som begär att få dem.

2 §

Gäldenärsutredning

Boförvaltaren skall göra en utredning om gäldenären och dennes verksamhet före konkursen (*gäldenärsutredning*). Av utredningen skall framgå åtminstone följande:

- 1) om gäldenären är en sammanslutning, dess ägar- och koncernförhållanden,
- 2) de huvudsakliga orsakerna till konkursen,
- 3) hur gäldenärens bokföring har skötts,
- 4) om gäldenären i ledningen av sin verksamhet har använt sig av mellanhänder,
- 5) löner och arvoden som har betalats till gäldenärens närstående samt gäldenärens privatuttag, till den del detta är befogat med hänsyn till beloppet, betalningstidpunkten eller av något annat särskilt skäl, samt vilka fordringar gäldenärens närstående har på gäldenären och grunderna för dessa fordringar, om beloppen är betydande,
- 6) iakttagelser av sådant som kan vara av betydelse för fortsättandet av konkursen,

7) iakttagelser som kan vara av betydelse för meddelande av näringsförbud,

8) granskningar av gäldenärens verksamhet och räkenskaper samt behovet av sådana granskningar.

Gäldenärsutredningen skall göras inom två månader från konkursens början. Om gäldenärsutredningen inte kan färdigställas inom föreskriven tid på grund av boets omfattning eller av något annat särskilt skäl, kan domstolen förlänga tiden på boförvaltarens begäran. I ett beslut genom vilket tiden har förlängts får ändring inte sökas genom besvär.

Boförvaltaren skall sända gäldenärsutredningen till åklagaren och gäldenären och till de största borgenärerna samt till de borgenärer som begär att få den. Även förundersökningsmyndigheten skall på begäran få gäldenärsutredningen.

Om det senare framgår sådant som kan vara av väsentlig betydelse för bedömningen av om gäldenären eller dennes företrädare bör meddelas näringsförbud, skall boförvaltaren utan dröjsmål underrätta åklagaren och konkursombudsmannen om detta. För prövning av huruvida förutsättningarna för meddelande av näringsförbud föreligger skall boförvaltaren lämna åklagaren de upplysningar och handlingar som denne begär.

3 §

Skyldighet att slutföra gäldenärens bokföring

Boförvaltaren skall se till att gäldenärens bokföring fullgörs fram till den tidpunkt när konkursen började och att ett bokslut upprättas för den räkenskapsperiod som avslutades när konkursen började. Detta är boförvaltaren dock inte skyldig att göra om bokföringen när konkursen börjar är så bristfällig att den inte kan läggas till grund för ett tillförlitligt bokslut eller om det inte kan anses motiverat att slutföra bokföringen och upprätta bokslut därför att boets tillgångar är obetydliga eller av någon annan orsak.

Om gäldenärens bokföringsmaterial är i någon annans än gäldenärens besittning, skall bokföringsmaterialet överlämnas till konkursboet. Konkursboet skall ersätta endast de kostnader som leveransen av materialet förorsakar.

4 §

Särskild granskning

Borgenärerna kan besluta om särskild granskning av gäldenärens räkenskaper och verksamhet, om gäldenärens bokföring eller andra omständigheter ger anledning till detta.

5 §

Ersättning till följd av försummelse av bokföringen

Om gäldenärens bokföring har försummats så att konkursboet inte utan oskäligen svårigheter har kunnat klarlägga den bokföringsskyldiges ekonomiska resultat och ställning eller viktiga affärshändelser i den bokföringsskyldiges rörelse, skall de som ansvarar för försummelsen betala en ersättning till boet för skäligen kostnader för att slutföra bokföringen.

10 kap.

Förutsättningarna för att en konkurs förfaller

1 §

När en konkurs förfaller

Domstolen skall besluta att en konkurs skall förfalla, om konkursboets medel inte räcker till för att betala kostnaderna för konkursförfarandet och ingen av borgenärerna åtar sig att svara för dessa, eller om den utdelning som borgenärerna skulle få av de medel som ingår i konkursboet skulle bli så obetydlig att det av denna orsak inte kan anses ändamålsenligt att fortsätta konkursen. Domstolen kan dock inte bestämma att konkursen skall förfalla om konkursen fortsätter som en sådan offentlig utredning som avses i 11 kap.

2 §

Framställning om att konkursen skall förfalla

Boförvaltaren skall utan ogrundat dröjsmål göra en framställning om att konkursen skall förfalla sedan det har framgått att det finns

grund för detta. Framställningen kan också göras av en borgenär eller av gäldenären eller konkursombudsmannen. Framställningen kan inte göras förrän boförteckningen och gäldenärsutredningen är klara.

Boförvaltaren skall till sin framställning om att konkursen skall förfalla foga boförteckningen och gäldenärsutredningen samt sin uppskattning om vad konkursförfarandet kommer att kosta och vilka medel som finns att tillgå för betalning av kostnaderna. Om framställningen har gjorts av en borgenär, gäldenären eller konkursombudsmannen, skall boförvaltaren på domstolens begäran för behandlingen av ärendet översända boförteckningen och gäldenärsutredningen samt sin uppskattning om vad konkursförfarandet kommer att kosta och vilka medel som finns att tillgå för betalning av kostnaderna.

Innan boförvaltaren gör sin framställning till domstolen, skall boförvaltaren sända framställningen med bilagor till de största borgenärerna och, om det finns anledning till detta, fråga dem om de åtar sig att svara för kostnaderna för konkursförfarandet. Framställningen med bilagor skall också tillställas konkursombudsmannen. Boförvaltaren skall underrätta gäldenären om att framställningen har gjorts.

3 §

Behandlingen av en framställning om att konkursen skall förfalla

Om det finns orsak till det, skall domstolen ge gäldenären, de största borgenärerna och konkursombudsmannen tillfälle att bli hörda med anledning av boförvaltarens framställning om att konkursen skall förfalla. Om framställningen har gjorts av någon annan än boförvaltaren, skall boförvaltaren, gäldenären, de största borgenärerna och konkursombudsmannen ges tillfälle att bli hörda med anledning av den.

4 §

Boförvaltarens arvode när konkursen förfaller

När konkursen förfaller har boförvaltaren rätt till ett skäligt arvode och till ersättning för de nödvändiga kostnader som boförvaltaren

har haft för uppdraget. Arvodet och ersättningen tas av konkursboets medel. Boförvaltaren har rätt att innehålla egendom som ingår i konkursboet för betalningen av arvodet och ersättningen samt att sälja denna egendom och ta ut sin fordran ur försäljningspriset.

Domstolen beslutar om arvodets och ersättningens storlek samt till vilken del ersättningen skall betalas av statens medel. Boförvaltaren skall ge domstolen en specificerad räkning över sina åtgärder och, om ersättning yrkas av statens medel, en utredning om i vilken mån gäldenären har medel som kan användas till betalning av ersättningen. Domstolen skall ge gäldenären och, enligt prövning, borgenärerna och konkursombudsmannen tillfälle att bli hörda i saken. Konkursombudsmannen har rätt att även på eget initiativ yttra sig om boförvaltarens arvodesanspråk och söka ändring i beslutet.

5 §

Ersättning som betalas till boförvaltaren av statens medel

Av statens medel betalas till boförvaltaren i arvode och ersättning för kostnaderna för uppgörandet av boförteckningen och gäldenärsutredningen ett belopp om högst 500 euro och endast till den del konkursboets medel inte räcker till för att betala arvodet och ersättningen.

Om konkursen fortsätter som en offentlig utredning, kan konkursombudsmannen besluta att den ersättning till boförvaltaren som skall tas av boets medel skall betalas av statens medel, om detta är ändamålsenligt med tanke på den offentliga utredningen. Boförvaltaren skall då till den offentliga utredaren överlämna den i konkursboet ingående egendom som boförvaltaren har innehållit.

6 §

Åtagande att svara för kostnaderna

En borgenär kan åta sig att svara för kostnaderna för konkursförfarandet genom att underrätta boförvaltaren om detta. Borgenären kan meddela att ansvaret gäller endast till

dess att de åtgärder har vidtagits som specificeras i den förbindelse som borgenären ger. Ansvarsbegränsningen får dock inte kränka borgenärernas jämställdhet och skall vara ändamålsenlig med tanke på det fortsatta förfarandet.

Som kostnader för konkursförfarandet betraktas rättegångsavgifterna för domstolsförfarandet, boförvaltarens arvode samt övriga kostnader för utredning och vård av boet.

Om boförvaltaren anser att en borgenärs meddelande om att borgenären åtar sig att svara för kostnaderna för konkursförfarandet inte kan godkännas i den lydelse som meddelandet har givits eller om borgenären inte ställer en sådan säkerhet som har yrkats, eller om det inte kan anses ändamålsenligt att fortsätta konkursen, kan boförvaltaren eller borgenären föra frågan om och på vilka villkor borgenärens förbindelse kan godkännas till domstolen för avgörande. Yrkandet skall framställas innan domstolen beslutar om huruvida konkursen skall förfalla.

7 §

Meddelanden och sökande av ändring

Meddelanden om att konkursen förfaller skall ges så som bestäms i 22 kap.

Ändring får inte sökas genom besvär i ett beslut genom vilket en framställning om att konkursen skall förfalla har förkastas.

11 kap.

Offentlig utredning

1 §

Övergång till offentlig utredning

Domstolen kan på framställning av konkursombudsmannen besluta att konkursen skall fortsätta som offentlig utredning, om detta kan anses befogat därför att boets tillgångar är obetydliga, det finns utredningsbehov som gäller gäldenären eller konkursboet eller av något annat särskilt skäl. Det att en borgenär åtar sig att svara för kostnaderna för konkursförfarandet utgör inget hinder för domstolen att fatta ett sådant beslut.

Domstolen skall ge boförvaltaren och

enligt prövning gäldenären och de största borgenärerna tillfälle att bli hörda med anledning av konkursombudsmannens framställning. Boförvaltarens arvode fastställs enligt vad som bestäms i 10 kap. 4 och 5 §.

2 §

Verkningarna av övergång till offentlig utredning

När domstolen har bestämt att konkursen skall fortsätta som offentlig utredning, upphör boförvaltarens förordnande och borgenärernas beslutanderätt i konkursen. Förvaltningen av ett konkursbo som är föremål för offentlig utredning sköts av en person som har förordnats av konkursombudsmannen, är behörig som boförvaltare (*offentlig utredare*) och i vars besittning konkursboets egendom skall överlämnas.

I fråga om den offentliga utredaren gäller i tillämpliga delar vad som i denna eller i någon annan lag bestäms om boförvaltare. Om de medel som ingår i konkursboet uppenbarligen räcker till för utdelning till borgenärerna, kan den offentliga utredaren bestämma om bevakningen av fordringarna enligt vad som bestäms i denna lag. Den offentliga utredaren skall fullgöra boförvaltarens skyldighet att lämna en redogörelse så som konkursombudsmannen bestämmer.

Konkursombudsmannen kan återkalla sitt förordnande till den offentliga utredaren, om det finns orsak till detta.

3 §

Kostnaderna för en offentlig utredning

De kostnader för konkursförfarandet som föranleds av den offentliga utredningen betalas av statens medel till den del konkursboets medel inte räcker till för att betala dem. Konkursombudsmannen beslutar om betalning av kostnaderna.

4 §

Hur en offentlig utredning avslutas

Den offentliga utredaren skall göra en slutredovisning för konkursboet så som be-

stäms i 19 kap. Konkursombudsmannen skall granska och godkänna slutredovisningen.

Slutredovisningen skall tillställas gäldenären. Borgenärerna skall tillställas slutredovisningen endast när konkursboets tillgångar räcker till betalning av utdelning.

5 §

När konkursboets förvaltning skall återföras på borgenärerna

Om det vid den offentliga utredningen framgår att konkursboets tillgångar räcker till för att täcka kostnaderna för konkursförfarandet och det annars är befogat att återföra förvaltningen av konkursboet på borgenärerna, skall domstolen på framställning av konkursombudsmannen eller en borgenär förordna en boförvaltare för konkursboet och besluta att konkursboets förvaltning återförs på borgenärerna.

Konkursombudsmannen skall sända sin framställning om att en boförvaltare skall förordnas och att förvaltningen av konkursboet skall återföras på borgenärerna till gäldenären och de största borgenärerna. Domstolen kan enligt prövning höra gäldenären och borgenärerna med anledning av framställningen. Om framställningen gjorts av en borgenär, skall domstolen ge konkursombudsmannen och den offentliga utredaren samt, enligt prövning, gäldenären och de övriga borgenärerna tillfälle att bli hörda.

6 §

Meddelanden och sökande av ändring

Meddelanden om att konkursen fortsätter som offentlig utredning eller att förvaltningen av konkursboet återförs på borgenärerna skall ges så som bestäms i 22 kap.

Ändring får inte sökas genom besvär i ett beslut genom vilket det har bestämts att konkursen skall fortsätta som offentlig utredning eller genom vilket konkursboets förvaltning har återförts på borgenärerna.

12 kap.

Konkursfordringar, bevakning och utredning av fordringar

1 §

Allmänna bestämmelser om konkursborgenärens ställning

En borgenär har oberoende av nationalitet, boningsort eller hemort rätt att bevaka sin fordran och få betalning för den i en konkurs samt att utöva de övriga rättigheter som en borgenär har enligt denna lag.

En borgenär kan för sin konkursfordran få utdelning av gäldenärens realiserade egendom eller av sådan gäldenären tillhörig egendom som utgör säkerhet för betalning av borgenärens fordran eller använda sin fordran till kvittning av en skuld som borgenären har till gäldenären, så som bestäms i denna eller i någon annan lag.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller dock inte när utsökningsgrunden för en borgenärs fordran redan före konkursens början har upphört att vara verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § utsökningslagen. Borgenären har dock rätt att få betalning ur sådan gäldenären tillhörig egendom som utgör säkerhet för betalning av borgenärens fordran eller använda sin fordran till kvittning av en skuld som borgenären har till gäldenären.

2 §

Fordringar i främmande valuta

Värdet av en fordran i främmande valuta bestäms i finskt mynt enligt kursen den dag då konkursen började.

3 §

Gemensamt skuldansvar

En borgenär kan bevaka sin fordran på gäldenären till det belopp som fordran uppgick till när konkursen började, utan hänsyn till om borgenären efter det har fått betalning av en borgensman. Borgenären har dock inte denna rätt om borgensmannen har betalat

huvudförpliktelsen i dess helhet före den i 5 § avsedda bevakningsdagen.

Vad som i 1 mom. bestäms om en borgensman gäller också den som har ställt tredjemanspant och en medgäldenär som tillsammans med gäldenären är solidariskt ansvarig för skulden.

4 §

Begränsningar i borgenärens rätt att få betalning

En borgenär har inte rätt att få betalning för lön eller arvode eller för en konkursfordran som gäller någon annan därmed jämställbar förmån till den del borgenärens fordran står i ett uppenbart missförhållande till vad som kan anses skäligt med hänsyn till det arbete som har utförts och omständigheterna i övrigt, om fordran bestrids på denna grund.

Skatt till en främmande stat och andra därmed jämförbara offentliga avgifter som har påförts i en främmande stat kan inte beaktas i konkursen, om fordran inte kan anses vara förenlig med grunderna för Finlands rättsordning eller om en skatt eller offentlig avgift som har påförts i Finland inte godkänns i ett insolvensförfarande i den främmande staten.

5 §

Bestämmande av bevakningsdag

Har någon ansökan om att konkursen skall förfalla inte gjorts när boförteckningen är klar, skall boförvaltaren utan ogrundat dröjsmål bestämma dagen när borgenärerna senast skall bevaka sina fordringar (*bevakningsdag*). Bevakningsdagen skall infalla tidigast en månad och senast två månader efter att den bestämdes.

Boförvaltaren skall utan dröjsmål meddela domstolen att bevakningsdagen har bestämts. Angående kungörelse om bevakning av fordringar i konkurs (*konkursbevakning*) och meddelanden i anslutning till bevakningen bestäms i 22 kap.

Oberoende av att bevakningsdagen har bestämts kan en konkurs förordnas att förfalla så som föreskrivs i 10 kap.

Boförvaltaren kan bestämma en ny bevakningsdag, om det är nödvändigt på grund av att ett fel har begåtts när bevakningsdagen bestämdes eller av någon annan orsak.

6 §

Bevakningen av en fordran

För att få utdelning skall en borgenär skriftligen bevaka sin konkursfordran (*bevakningsskrift*) genom att anmäla den till boförvaltaren senast på bevakningsdagen, om inte fordran beaktas utan att den bevakas.

En fordran som har anmälts till domstolen senast på bevakningsdagen anses ha bevakats i tid. En fordran som en borgenär har anmält efter bevakningsdagen kan beaktas endast på de villkor som bestäms om efterbevakning.

Bestämmelser om konkursbevakning i en emittents konkurs finns i 17 §.

7 §

Bevakningsskriften

I bevakningsskriften skall uppges

1) fordrans kapital jämte ränta på kapitalet till konkursens början, ränta som yrkas för tiden efter konkursens början samt dröjsmålsränta och andra dröjsmålspåföljder eller, om fordrans belopp eller högsta belopp inte kan uppges, orsaken till detta,

2) grunden för fordran, tillräckligt specificerad,

3) grunden för räntan, tillräckligt specificerad, samt den tid för vilken ränta yrkas,

4) huruvida förmånsrätt yrkas för fordran och vad detta yrkande grundar sig på,

5) uppgifter om upplåtande av panträtt och dess innehåll, om borgenären har egendom som tillhör gäldenären som pant för sin fordran,

6) borgenärens namn och kontaktinformation samt den person eller enhet till vilken förfrågningar som gäller konkursbevakningen kan riktas.

Borgenären skall för boförvaltaren noggrant precisera det avtal, den förbindelse eller något annat skriftligt bevis som borgenären åberopar samt meddela var handlingarna kan fås, om de inte tillställs boförvaltaren.

8 §

När en fordran beaktas utan bevakning

Boförvaltaren kan i förslaget till utdelningsförteckning beakta en obevakad konkursfordran, om det inte råder någon oklarhet om grunden för fordran och dess belopp. Boförvaltaren skall då i god tid före bevakningsdagen till borgenären sända ett meddelande om till vilket belopp fordran beaktas i förslaget till utdelningsförteckning. Om ett stort antal fordringar som hänför sig till samma grund eller till en grund av samma slag kan anses ostridiga så som nämns ovan, kan boförvaltaren i stället för att sända ett särskilt meddelande på ett ändamålsenligt sätt informera borgenärerna om att det inte är nödvändigt att bevaka fordringarna.

En fordran som följer av ett anställningsförhållande skall anses vara bevakad om boförvaltaren har antecknat fordran i den förteckning som avses i 13 § lönegarantilagen (866/1998) eller 11 § lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000).

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. hindrar inte en borgenär från att bevaka sin fordran.

9 §

Utredning om pantfordringar

En borgenär som önskar få betalning ur sådan gäldenären tillhörig egendom som utgör pant för borgenärens fordran skall lämna boförvaltaren de uppgifter om sin fordran och panträtten som skall uppges i bevakningsskriften. Uppgifterna skall lämnas senast på bevakningsdagen eller, om borgenären före det vidtar åtgärder för att realisera panten, i god tid innan åtgärderna vidtas. Om åtgärder för att realisera panten har vidtagits innan konkursen har börjat, skall fordran anmälas och uppgifterna om panträtten ges utan dröjsmål efter att konkursen har börjat. Om borgenären utan godtagbart skäl anmäler sin fordran först efter bevakningsdagen, skall borgenären till konkursboet betala ett belopp som motsvarar den avgift som anges i 16 § 1 mom.

Vid utredningen av en fordran som avses i 1 mom. iakttas vad som i denna lag bestäms

om utredning av fordringar som har bevakats i konkurs och av andra fordringar som skall beaktas i förslaget till utdelningsförteckning.

10 §

Utredning om tredjemanspant

En borgenär som har egendom som tillhör gäldenären som säkerhet för en fordran på någon annan än gäldenären skall på boförvaltarens begäran och inom den tid som denne bestämmer lämna boförvaltaren de uppgifter om sin fordran och panträtten som skall uppges i bevakningsskriften. Uppgifterna skall dock alltid ges innan borgenären vidtar åtgärder för att realisera panten. Om borgenären utan godtagbart skäl försummar sin anmälningsskyldighet, skall borgenären till konkursboet betala ett belopp som motsvarar den avgift som anges i 16 § 1 mom.

11 §

Bevakning av rättigheter som grundar sig på företagsinteckning

När en borgenär som säkerhet för sin fordran på konkursgäldenären eller någon annan gäldenär har en sådan företagsinteckning i gäldenärens egendom som avses i företagsinteckningslagen (634/1984), skall borgenären bevaka sin fordran så som bestäms i denna lag.

Vid utredningen av en sådan fordran på konkursgäldenären som avses i 1 mom. iakttas vad som i denna lag bestäms om utredning av fordringar som har bevakats i konkurs och av andra fordringar som skall beaktas i förslaget till utdelningsförteckning.

12 §

Utredning om en fordran som används till kvittning

En borgenär som önskar använda sin fordran till kvittning av en skuld som borgenären har till gäldenären skall i samband med kvittningsmeddelandet ge boförvaltaren de uppgifter om sin fordran som skall uppges i bevakningsskriften. Om borgenären utan godtagbart skäl anmäler sin fordran först efter

bevakningsdagen, skall borgenären till konkursboet betala ett belopp som motsvarar den avgift som anges i 16 § 1 mom.

Vid utredningen av en fordran som avses i 1 mom. iakttas vad som i denna lag bestäms om utredning av fordringar som har bevakats i konkurs och av andra fordringar som skall beaktas i förslaget till utdelningsförteckning.

13 §

Beaktande av förmånsrätt

Boförvaltaren skall i förslaget till utdelningsförteckning beakta fordrans förmånsrätt, om förmånsrätt har yrkats eller om grunden för förmånsrätten framgår tillräckligt klart av bevakningsskriften eller om boförvaltaren annars känner till den.

14 §

Granskning av bevakningen

Boförvaltaren skall i den omfattning som god boförvaltningssed förutsätter kontrollera om de bevakade fordringarna är befogade och om någon fordran eventuellt har förmånsrätt. Om boförvaltaren upptäcker att bevakningen innehåller ett räkne- eller skrivfel eller något annat klart fel som motsvarar dessa, kan boförvaltaren rätta bevakningen på eget initiativ. Borgenären skall informeras om rättelsen, om det inte är uppenbart obehövt.

Om en bevakningsskrift inte är avfattad på finska eller svenska, skall boförvaltaren se till att skriftens innehåll till behövliga delar översätts till någotdera av dessa språk.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller också fordringar som avses i 9, 10 och 12 §.

15 §

Komplettering av bevakningen

Boförvaltaren skall uppmana en borgenär att komplettera eller rätta sin bevakning, om boförvaltaren upptäcker att bevakningen innehåller en sådan brist eller ett sådant fel som är av betydelse för utredningen av fordran. Borgenären skall på boförvaltarens begäran också tillställa denne de handlingar som behövs för att utreda borgenärens fordran.

Om borgenären upptäcker en sådan brist eller ett sådant fel som avses i 1 mom., kan borgenären komplettera eller rätta sin bevakning också efter bevakningsdagen. Efter bevakningsdagen kan borgenären anmäla en ny fordran eller framställa tilläggsyrkanden endast i form av en sådan efterbevakning som avses i 16 §.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller också fordringar som avses i 9, 10 och 12 §.

16 §

Efterbevakning

En borgenär kan bevaka sin fordran och framställa tilläggsyrkanden ännu efter bevakningsdagen (*efterbevakning*), om borgenären till konkursboet betalar en avgift vars storlek är en procent av beloppet av den fordran som bevakas eller av tilläggsyrkandet. Avgiften är dock alltid minst 600 och högst 6 000 euro. Om borgenären inte har informerats om bevakningen eller fordran på grund av laga förfall lämnats obevakad, får avgiften inte tas ut. Avgiften får inte heller tas ut om gäldenären är en privatperson och det med beaktande av hans eller hennes förhållanden skulle vara oskäligt att ta ut avgiften.

Om en borgenär på grund av återvinning har fått behov av att bevaka sin fordran eller om en borgenär av någon annan orsak inte har varit medveten om och inte heller borde ha varit medveten om en fordran före bevakningsdagen, skall boförvaltaren ge borgenären en skälig tid att bevaka sin fordran. För efterbevakningen får då inte tas ut någon avgift enligt 1 mom. Boförvaltaren kan befria borgenären från skyldigheten att bevaka sin fordran vid efterbevakning, om det inte finns något behov av att bevaka fordran.

Efterbevakning beaktas inte efter att utdelningsförteckningen har fastställts. I fråga om att ta in en fordran i en fastställd utdelningsförteckning gäller dock vad som bestäms i 13 kap. 16 §.

17 §

Bevakning i en emittents konkurs

När en borgenärs fordran grundar sig på ett

i 1 kap. 2 § värdepappersmarknadslagen (495/1989) avsett värdepapper som gäldenären har emitterat, beaktas fordran i förslaget till utdelningsförteckning utan att den bevakas, om uppgifter om rättsinnehavarna finns i värdeandelsregistret eller annars kan utredas på ett tillförlitligt sätt med hjälp av ett register över rättsinnehavare eller ett konto. I annat fall skall rättsinnehavaren inom två år från konkursens början tillstålla boförvaltaren värdepapperet eller, om inget skriftligt bevis har utfärdats över värdepapperet, de uppgifter om fordran som skall uppges i bevakningsskriften.

Boförvaltaren skall nämna de omständigheter som avses i 1 mom. i kungörelsen om att konkursen har börjat eller i en kungörelse som publiceras senare. Boförvaltaren skall dessutom publicera kungörelsen på samma sätt som en emittent skall fullgöra sin på lag grundade informationsskyldighet, samt på något annat sätt som domstolen bestämmer.

Bestämmelser om tillsättande av ett ombud för att övervaka realiseringen av konkursboet finns i 22 § lagen om Finansinspektionen (587/2003).

13 kap.

Förslag till utdelningsförteckning och fastställande av utdelningsförteckningen

1 §

Förslaget till utdelningsförteckning

Boförvaltaren skall göra upp ett förslag till fördelning av de medel som ingår i boet mellan borgenärerna (*förslag till utdelningsförteckning*), om det inte är uppenbart att borgenärerna inte kommer att få utdelning av de medel som ingår i konkursboet. I förslaget skall antecknas

- 1) de fordringar som berättigar till utdelning och deras förmånsrätt,
- 2) de pantfordringar som har bevakats i konkursen eller som har anmälts till boförvaltaren, uppgifter om panträtten samt uppgifter om de fordringar som används till kvittning,
- 3) uppgifter om till vilken del boförvaltaren inte godkänner en fordran som en borgenär

har uppgett eller förmånsrätten för denna fordran (*bestridande*) och skälen till bestridandet,

4) andra anmärkningar som gäller fordringarna och konkursbevakningen, till exempel efterbevakningar och avgifter som har betalats för sådana, samt uppgifter om rättelser och kompletteringar av bevakningar,

5) rättegångar och andra förfaranden som är anhängiga beträffande fordringarna,

6) vilken dag förslaget till utdelningsförteckning har blivit klart.

Efterställda fordringar enligt 6 § lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning behöver inte antecknas i förslaget.

2 §

Fristdagen för förslaget till utdelningsförteckning och översändande av förslaget

Boförvaltaren skall ha förslaget till utdelningsförteckning klart inom två månader efter bevakningsdagen eller, om konkursboet är omfattande, inom fyra månader efter bevakningsdagen (*fristdagen för förslaget till utdelningsförteckning*). Domstolen kan på begäran av boförvaltaren förlänga denna tid av särskilda skäl.

Boförvaltaren skall sända förslaget till utdelningsförteckning eller uppgift om att det har blivit klart till gäldenären och till de borgenärer som har begärt det. Förslaget skall utan begäran tillställas de borgenärer vilkas bevakningar boförvaltaren har bestridit eller mot vilkas bevakningar boförvaltaren framställer någon annan anmärkning.

Till förslaget till utdelningsförteckning skall fogas en redogörelse för borgenärernas och gäldenärens rätt att bestrida fordringarna.

3 §

Yttrande om boförvaltarens förslag till utdelningsförteckning

En borgenär får yttra sig om boförvaltarens förslag till utdelningsförteckning till den del det gäller gäldenärens fordran eller bevakning. Yttrandet skall tillställas boförvaltaren inom en av denne utsatt tid som inte får vara längre än en månad efter den dag då förslaget till utdelningsförteckning blev klart.

4 §

Borgenärernas och gäldenärens bestridanden

En borgenär kan bestrida en annan borgenärs fordran som har antecknats i förslaget till utdelningsförteckning eller dess förmånsrätt. Bestridandet kan också gälla en fordran som har bestridits av boförvaltaren. Också gäldenären kan bestrida en fordran. Bestridandet skall specificeras och motiveras.

Om en borgenär eller gäldenären gör ett bestridande skall de sända ett skriftligt yttrande om detta till boförvaltaren senast en månad efter den dag då förslaget till utdelningsförteckning blev klart. Bestridanden som framställts efter denna tid beaktas inte.

5 §

Hörande av borgenärerna

Boförvaltaren skall ge en borgenär vars fordran har bestridits av en annan borgenär eller av gäldenären tillfälle att yttra sig om bestridandet och komma med utredning till stöd för sitt yrkande. Om borgenären yttrar sig skall boförvaltaren, om det finns orsak till detta, ge den som har bestridit fordran tillfälle att ytterligare inkomma med ett yttrande i saken. Boförvaltaren kan också redogöra för sin egen uppfattning om bestridandet och om borgenärens yttrande samt informera parterna om denna uppfattning.

Utredningen och yttrandet om bestridandet skall begäras på ett för ändamålet lämpligt sätt. En utredning eller ett yttrande som har inkommit efter den tid som boförvaltaren har satt ut kan lämnas utan avseende.

6 §

Nya bestridanden

Boförvaltaren kan ännu efter det att förslaget till utdelningsförteckning har blivit klart bestrida en fordran som i förslaget har antecknats som godkänd. Den borgenär vars fordran bestridits skall ges tillfälle att yttra sig om bestridandet så som bestäms i 5 §. Boförvaltaren kan göra nya bestridanden tills han eller hon överlämnar utdelningsförteckningen till domstolen.

7 §

Beaktande av efterbevakning

Om det efter att förslaget till utdelningsförteckning har överlämnats visar sig finnas en fordran som på basis av efterbevakning skall beaktas i förslaget, skall boförvaltaren rätta förslaget. Före rättelsen skall boförvaltaren ge de borgenärer som avses i 2 § 2 mom. och gäldenären tillfälle att bestrida fordran, om inte detta skall anses uppenbart onödigt därför att fordran är obetydlig eller av någon annan orsak. Också boförvaltaren kan bestrida fordran. I fråga om bestridandet och behandlingen av det gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 3—6 och 8 §.

8 §

Förlikning

Parterna kan under de olika faserna av behandlingen av ärendet ingå förlikning i tvister som gäller fordringar. Boförvaltaren skall i den omfattning som god boförvaltningssed förutsätter främja en förlikning av tvisterna.

9 §

Godkännande av en fordran

En fordran eller dess förmånsrätt anses ha godkänts, om den inte har bestridits inom föreskriven tid eller om bestridandet har återkallats.

När en borgenärs fordran har bestridits, bestäms borgenärens rätt till utdelning enligt hur bestridandet har avgjorts. Om en rättegång som gäller fordran redan har anhängiggjorts vid en allmän domstol eller om ärendet behandlas i något annat förfarande, fastställs utdelningen för denna fordran på basis av det belopp som bestäms i rättegången eller förfarandet.

10 §

Boförvaltarens utdelningsförteckning

Boförvaltaren skall efter att ha hört borgenärerna och gäldenären göra upp en utdel-

ningsförteckning (*boförvaltarens utdelningsförteckning*) genom att i förslaget till utdelningsförteckning göra de ändringar som boförvaltaren anser nödvändiga till följd av bestridanden och yttranden. Boförvaltaren skall också rätta skriv- och räknefel samt andra klara fel i förslaget till utdelningsförteckning.

Boförvaltaren skall överlämna utdelningsförteckningen till domstolen för fastställelse senast tre månader efter fristdagen för förslaget till utdelningsförteckning. Om en fordran har bestridits, skall boförvaltaren sända de handlingar som gäller bestridandet till domstolen tillsammans med utdelningsförteckningen. Om parterna fortfarande hörs eller förlikningsförhandlingar pågår, skall boförvaltaren informera domstolen om detta.

Boförvaltarens utdelningsförteckning skall sändas till gäldenären och till de borgenärer som har begärt att få den. Förteckningen skall utan begäran tillställas de borgenärer som har bestridit en fordran eller vilkas fordran har bestridits.

11 §

Prövning av bestridanden

När boförvaltaren har överlämnat utdelningsförteckningen till domstolen, skall domstolen pröva de bestridanden som framförts och andra meningsskiljaktigheter som gäller bevakningarna.

Ett bestridande skall godkännas till den del det är uppenbart befogat eller till den del den borgenär vars fordran bestridits har medgivit att bestridandet är riktigt. Ett bestridande som är uppenbart ogrundat skall förkastas. Om saken redan är avgjord genom ett avgörande som har vunnit laga kraft eller om en allmän domstol inte är behörig i saken, avvisas bestridandet utan prövning.

12 §

Behandlingen av ett bestridande

Om ett bestridande inte kan avgöras på basis av den utredning som har lagts fram, skall behandlingen av bestridandet fortsätta med iakttagande i tillämpliga delar av vad som bestäms om behandlingen av tvistemål.

Om den som har bestridit en fordran har uteblivit från domstolssammanträdet, anses bestridandet ha återkallats. Om en borgenär vars fordran har bestridits har uteblivit, kan fordran inte godkännas i utdelningsförteckningen till den del den inte är uppenbart befogad eller den som har bestridit fordran inte avstår från sitt bestridande. Saken avgörs då genom dom.

Om en part inte har inkommit med ett begärt skriftligt yttrande av vilket skulle framgå hur parten förhåller sig till de frågor som har ställts i begäran, har detta samma verkan som om parten hade uteblivit från sammanträdet.

13 §

Rättelse på grund av efterbevakning

Om en borgenär anmäler en fordran först efter att boförvaltarens utdelningsförteckning överlämnats till domstolen, skall boförvaltaren underrätta domstolen om saken och med iakttagande av vad som bestäms i 7 § överlämna den rättade utdelningsförteckningen till domstolen. För efterbevakningen tas hos borgenären ut en avgift enligt vad som bestäms i 12 kap. 16 §.

14 §

Fastställande av utdelningsförteckningen

Domstolen skall kontrollera att boförvaltarens utdelningsförteckning uppfyller kraven enligt 1 § och att bestämmelserna om förfarandet vid behandlingen av förslaget till utdelningsförteckning har iakttagits. Domstolen skall också meddela ett avgörande om en fordran som har bestridits, om inte bestridandet avgörs särskilt.

Om boförvaltarens utdelningsförteckning har gjorts upp så som avses i 1 mom., skall domstolen fastställa förteckningen och bestämma vilka borgenärer som har rätt att få utdelning för sina fordringar i konkursen (*fastställd utdelningsförteckning*).

Om boförvaltarens utdelningsförteckning innehåller ett skriv- eller räknefel eller något annat klart fel, kan domstolen på eget initiativ uppmana boförvaltaren att rätta felet.

15 §

Sökande av ändring och underrättelse om beslut

Ändring i domstolens beslut genom vilket utdelningsförteckningen har fastställts får sökas av en borgenär eller gäldenären, i strid med vars bestridande eller yttrande saken har avgjorts. Också boförvaltaren har rätt att söka ändring i beslutet, om utdelningsförteckningen har fastställts i strid med boförvaltarens förslag.

Domstolen skall underrätta boförvaltaren samt den borgenär eller gäldenären som har gjort bestridandet eller yttrandet om vilken dag utdelningsförteckningen har fastställts.

Om utdelningsförteckningen ändras till följd av att ändring har sökts gäller ändringen samtliga borgenärer.

16 §

Rättelse och ändring av en fastställd utdelningsförteckning

I fråga om rättelse av ett skriv- eller räknepel eller något annat klart fel i en fastställd utdelningsförteckning gäller vad som i 24 kap. 10 § rättegångsbalken bestäms om rättelse av dom.

På yrkande av boförvaltaren eller borgenären kan domstolen i utdelningsförteckningen beakta en fordran eller en förmånsrätt som av en orsak som inte beror på borgenären har blivit obeaktad till följd av ett fel eller en försummelse vid behandlingen eller av någon annan sådan orsak. Utdelningsförteckningen kan ändras på motsvarande sätt om borgenären till följd av återvinning har fått behov av att bevaka sin fordran, eller om borgenären av någon annan orsak inte kände till och inte heller borde ha känt till fordran innan utdelningsförteckningen fastställdes.

Om det finns anledning, kan domstolen ge boförvaltaren i uppdrag att sända yrkandet om ändring av utdelningsförteckningen för kännedom till gäldenären och de borgenärer som domstolen anser att behöver höras. En fordran som yrkats bli fogad till förteckningen kan också bestridas. I fråga om bestridande och behandlingen av ett bestridande gäller vad som bestäms ovan i 3—6 och 8 §.

17 §

Betydelsen av ett avgörande som gäller en borgenärs fordran

Det avgörande som i konkursen fattas om en borgenärs fordran bestämmer vilken rätt borgenären har att få betalning för sin fordran ur den egendom som ingår i konkursboet.

14 kap.

Konkursboets förvaltning

1 §

Allmän bestämmelse om utredningen av ett konkursbo

Ett konkursbo skall utredas effektivt, ekonomiskt och snabbt samt så att ingens rättigheter kränks.

2 §

Borgenärernas beslutanderätt

Beslutanderätten i konkursboet utövas av borgenärerna till den del saken inte enligt lag skall avgöras eller skötas av boförvaltaren.

3 §

Boförvaltaren som förvaltare av konkursboet

Boförvaltaren skall sköta sitt uppdrag omsorgsfullt och med iakttagande av god boförvaltningssed. Boförvaltaren skall verka för borgenärernas gemensamma bästa.

Boförvaltaren skall i sitt uppdrag iakttä borgenärernas anvisningar och vad de bestämmer i frågor som borgenärerna har rätt att besluta om.

4 §

Tillsynen över konkursboets förvaltning

Bestämmelser om tillsynen över ett konkursbos förvaltning finns i lagen om övervakning av förvaltningen av konkursbon (109/1995).

5 §

Boförvaltarens uppgifter

Boförvaltaren skall

1) i sin besittning ta den egendom som ingår i konkursboet, inklusive bokföringsmaterial och dokument, samt se till att denna egendom vårdas och bevaras,

2) vidta de åtgärder som behövs för att driva in gäldenärens fordringar och trygga boets rättigheter och för säga upp avtal som inte är nödvändiga med tanke på förvaltningen av boet,

3) fullgöra de lönegarantiuppgifter som hör till boförvaltaren,

4) utreda boets omfattning samt möjligheterna att låta rättshandlingar återgå och att återvinna egendom till boet,

5) göra upp boförteckningen och gäldenärsutredningen,

6) bestämma bevakningsdagen, ta emot bevakningar och utreda fordringar som på basis av bevakning eller annars kan beaktas i utdelningsförteckningen samt göra upp utdelningsförteckningen,

7) sköta försäljningen av boets egendom,

8) redovisa medlen till borgenärerna enligt utdelningsförteckningen och göra upp en slutredovisning över kursen,

9) handha den löpande förvaltningen av boet och utföra de övriga uppgifter som föreskrivs för boförvaltaren i denna eller någon annan lag eller som annars hör till förvaltningen av boet.

En tillfällig boförvaltare skall vidta de åtgärder som är absolut nödvändiga för att boförvaltaren skall få egendom som ingår i konkursboet i sin besittning eller som är nödvändiga för vården av egendomen eller för att trygga konkursboets rättigheter och undvika ekonomiska förluster.

Boförvaltaren har för fullgörande av sina uppgifter rätt att få handräckning av polisen enligt 40 § polislagen (493/1995).

6 §

Konkursboets företrädare

Boförvaltaren företräder konkursboet. Om

det finns flera boförvaltare, företräder var och en av dem konkursboet. Om domstolen har fördelat uppgifterna mellan boförvaltarna eller förordnat en boförvaltare för en viss uppgift, företräder boförvaltaren konkursboet endast i sådana angelägenheter som hör till hans eller hennes uppgifter.

Konkursboet kan inte återropa bristande behörighet eller befogenhet hos boförvaltaren mot en annan part som har varit i god tro.

Den andra parten eller en utomstående kan inte återropa bristande behörighet eller befogenhet hos boförvaltaren.

Vad som bestäms i 2 och 3 mom. hindrar inte att bristande behörighet eller befogenhet hos boförvaltaren återropas till stöd för ett skadeståndsanspråk.

7 §

Boförvaltarens biträden

En boförvaltare kan i sitt uppdrag anlita sakkunniga och biträden i den omfattning detta är ändamålsenligt med hänsyn till utredningen av boet.

8 §

Boförvaltarens beslutanderätt

Boförvaltaren behandlar och avgör ärenden som gäller uppgörande av boförteckningen och gäldenärsutredningen, utredning av fordringar och uppgörande av utdelningsförteckningen, lönegaranti samt övriga ärenden som enligt lag eller på grund av sakens natur hör till boförvaltaren.

Boförvaltaren har rätt att fatta beslut i ärenden som hör till konkursboets löpande förvaltning, om inte borgenärerna särskilt har bestämt annorlunda beträffande någon viss sak.

Boförvaltaren kan fatta beslut om åtgärder som det hör till borgenärerna att besluta om, när åtgärderna inte kan skjutas upp utan olägenheter för konkursboet. Innan åtgärden vidtas skall boförvaltaren i mån av möjlighet höra den borgenärsdelegation som avses i 12 § eller de största borgenärerna.

9 §

Överföring av beslutanderätt

Borgenärerna kan ge boförvaltaren i uppdrag att besluta om frågor som det hör till borgenärerna att besluta om. Beslutanderätt får dock inte överföras i frågor som gäller hur tillsynen över konkursförvaltningen allmänt ordnas, boförvaltarens arvode eller överlämnande av konkursboet till konkurs. I borgenärernas beslut skall specificeras till vilken del och för hur lång tid beslutanderätten överförs samt hur boförvaltaren skall informera borgenärerna om sina beslut. Borgenärerna kan också besluta att boförvaltaren för sina beslut i frågor som avses i denna paragraf skall inhämta godkännande av borgenärsdelegationen. Borgenärerna kan när som helst helt eller delvis återkalla överföringen av beslutanderätten.

10 §

Förbud att verkställa ett lagstridigt beslut

Boförvaltaren får inte verkställa ett sådant beslut av borgenärerna som är lagstridigt eller inte faller inom ramen för borgenärernas beslutanderätt.

11 §

Boförvaltarens redogörelse- och informationsskyldighet

Boförvaltaren skall årligen utarbeta en redogörelse för konkursboets förvaltning (*årsredogörelse*), om inte borgenärssammanträdet beslutar att redogörelsen skall ges oftare. Årsredogörelsen skall utarbetas före utgången av den månad som motsvarar den månad när konkursen började.

Av årsredogörelsen skall framgå särskilt

- 1) uppgifter om vården och realiseringen av den egendom som ingår i konkursboet,
- 2) uppgifter om anhängiga rättegångar i vilka konkursboet är part och om andra rättegångar som är av betydelse för konkursboet,
- 3) uppgifter om konkursboets kostnader och ansvar,
- 4) uppgifter om utbetald utdelning och utbetalda förskott på utdelning,
- 5) en uppskattning av den sannolika tid-

punkten när konkursen kommer att avslutas och vad denna uppskattning grundar sig på, 6) andra sådana uppgifter i anslutning till utredningen och förvaltningen av boet som är av betydelse för borgenärerna.

Årsredogörelsen skall sändas till de största borgenärerna och gäldenären samt på begäran till de övriga borgenärerna.

Boförvaltaren skall på begäran ge borgenärerna också andra uppgifter om konkursboet och förvaltningen av det än de som avses i 2 mom.

12 §

Borgenärsdelegationen

Borgenärerna kan tillsätta en borgenärsdelegation, som är ett rådgivande organ som bistår boförvaltaren, övervakar boförvaltarens verksamhet och utför de uppgifter som borgenärssammanträdet har gett den. En borgenärsdelegation skall tillsättas för ett omfattande konkursbo, om det inte finns särskilda skäl att inte tillsätta en sådan.

Om en borgenärsdelegation inte har tillsatts för ett omfattande konkursbo, kan domstolen tillsätta en sådan på yrkande av boförvaltaren eller en borgenär. Domstolen skall ge de största borgenärerna och enligt prövning också andra borgenärer tillfälle att bli hörda i saken, så att de olika borgenärsgruppernas åsikter kan beaktas. Domstolen kan meddela sådana föreskrifter om delegationens sammansättning, uppgifter och mandattid som domstolen anser nödvändiga.

Borgenärsdelegationen skall vara sammansatt så att de viktigaste borgenärsgrupporna är företrädna. Delegationen skall ha minst tre medlemmar. Delegationen väljer en ordförande inom sig. Delegationen sammankallas av boförvaltaren eller ordföranden. Delegationen fattar sina beslut med enkel majoritet.

Borgenärsdelegationen och dess medlemmar har rätt att i behövlig omfattning få uppgifter av boförvaltaren för fullgörandet av sina uppgifter.

13 §

Tystnadsplikt

Boförvaltaren, en borgenär eller en medlem av borgenärsdelegationen eller den som är

anställd hos dem eller ett biträde eller en sakkunnig som anlitas av dem får inte för en utomstående röja eller för enskild vinning utnyttja vad han eller hon i samband med förfarandet har fått veta om gäldenärens ekonomiska ställning, hälsotillstånd eller andra personliga omständigheter eller om gäldenärens eller konkursboets affärs- eller yrkeshemligheter, om inte den i vars intresse tystnadsplikten har föreskrivits ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller något annat föreskrivs i lag. Tystnadsplikten hindrar inte konkursboets förvaltning från att använda sig av uppgifterna till den del detta är nödvändigt för förvaltningen och utredningen av boet eller för realisering av egendomen.

Gäldenären får inte för en utomstående röja eller för egen vinning utnyttja vad han eller hon i samband med förfarandet har fått veta och som berör en affärs- eller yrkeshemlighet i konkursboet, om inte den i vars intresse tystnadsplikten har föreskrivits ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller något annat föreskrivs i lag. Gäldenären får inte heller röja eller utnyttja en affärs- och yrkeshemlighet som ansluter sig till verksamhet som har bedrivits före konkursens början, om det är uppenbart att röjandet eller utnyttjandet kan sänka värdet på den egendom som ingår i boet eller försvåra dess realisering.

14 §

Straff för brott mot tystnadsplikten

Straff för brott mot den tystnadsplikt som anges i 13 § döms ut enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag.

15 kap.

Hur borgenärerna utövar sin beslutanderätt

1 §

Rätten att utöva borgenärernas beslutanderätt

Borgenärernas beslutanderätt får utövas av de borgenärer som har en konkursfordran på gäldenären. Denna rätt har efter bevakningsdagen endast de borgenärer som har bevakat

sin fordran och de borgenärer vilkas fordran annars kan beaktas i utdelningsförteckningen samt en pantborgenär som har lagt fram en utredning om sin fordran på gäldenären. Om en borgenär är skyldig att betala en avgift enligt 12 kap. 16 § 1 mom., har borgenären den rätt som avses här först efter att avgiften har betalats.

I ett ärende som gäller egendom i vilken företagsinteckning har fastställts kan beslutanderätten under de förutsättningar som anges i 1 mom. utövas också av de borgenärer vilka som säkerhet för en fordran på någon annan än gäldenären har sådan gäldenären tillhörig egendom som omfattas av företagsinteckningen.

2 §

Sätten att fatta beslut

Borgenärerna utövar sin beslutanderätt vid borgenärssammanträdet. Sammanträdet kan också hållas så att deltagarna har kontakt med varandra per telefon, video eller med hjälp av någon annan teknisk anordning.

I ett ärende som annars borde behandlas vid borgenärssammanträdet kan boförvaltaren be borgenärerna att meddela sin ståndpunkt skriftligen, med ett elektroniskt meddelande eller på något annat ändamålsenligt sätt (*annat beslutsförfarande*). Tidsfristen för meddelandet får inte vara kortare än två veckor, om inte detta är nödvändigt därför att saken är brådskande. Även gäldenären skall ges tillfälle att meddela sin ståndpunkt i ärendet. Ett beslut som har fattats i ett sådant annat beslutsförfarande samt tidpunkten för beslutet skall meddelas åtminstone de borgenärer som har meddelat sin ståndpunkt, samt gäldenären.

3 §

Borgenärernas röstetal

En borgenärs röstetal utgörs av beloppet av borgenärens konkursfordran vid respektive tidpunkt. En efterställd fordran medför ingen rösträtt, om det är uppenbart att fordran inte kommer att få någon utdelning i konkursen. En villkorlig, stridig eller annars oklar fordran

värderas till sitt sannolika belopp. En villkorlig regressfordran medför dock rösträtt, om inte borgenären utövar sin rösträtt med stöd av samma fordran.

När en borgenär såsom säkerhet för sin fordran på någon annan än gäldenären har sådan gäldenären tillhörig egendom i vilken företagsinteckning har fastställts, är borgenärens röstetal högst det belopp av fordran som täcks av den del av den företagsintecknade egendomen till vilken borgenären har förmånsrätt.

Meningsskiljaktigheter om det belopp till vilket en borgenärs fordran skall beaktas vid en omröstning avgörs av boförvaltaren eller, om saken kommer upp vid borgenärssammanträdet, av ordföranden.

4 §

Borgenärernas beslut

Som borgenärssammanrådets beslut gäller den mening som har omfattats av de borgenärer vilkas röstetal utgör mer än hälften av röstetalet för de borgenärer som har deltagit i omröstningen. Om beslutet har fattats genom annat beslutsförfarande, räknas borgenärernas röstetal på basis av röstetalet för de borgenärer som har meddelat sin ståndpunkt. Vid lika röstetal eller om ingen av borgenärerna deltar i sammanträdet eller meddelar sin ståndpunkt, avgörs saken vid borgenärssammanträdet enligt ordförandens åsikt och i annat beslutsförfarande enligt boförvaltarens åsikt. Boförvaltaren och gäldenären har alltid rätt att framföra sin åsikt om den fråga i vilken beslut skall fattas.

Om avsikten är att överlåta gäldenärsföretagets affärsverksamhet eller förmögenhet eller en del av den som en funktionell helhet till en sådan mottagare som själv eller vars ägare står i ett sådant i 3 mom. avsett nära förhållande till gäldenären, den som äger gäldenärsföretaget eller en borgenär, förut-sätter ett beslut om överlåtelse att beslutet understöds av såväl de borgenärer vilkas fordringar uppgår till mer än hälften av de fordringar som har förmånsrätt med stöd av panträtt eller på någon annan grund, som av de borgenärer vilkas fordringar uppgår till mer än hälften av de övriga fordringarna. En

fordran som säkras av en pant- eller förmånsrättsgrundande retentionsrätt eller av företagsinteckning i gäldenärens egendom betraktas som en fordran med förmånsrätt till den del den pantsatta egendomens värde enligt boförvaltarens bedömning täcker fordran.

Vad som bestäms i 2 mom. tillämpas då mottagaren eller, om mottagaren är en sammanslutning, den som äger minst en femtedel av sammanslutningen står i ett sådant nära förhållande som avses i 3 § lagen om återvinning till konkursbo till

1) gäldenären eller till en person eller ett företag som äger eller under det år som föregick konkursen ägde minst en femtedel av gäldenärssammanslutningen, eller

2) en borgenär vars fordran representerar minst en femtedel av gäldenärens samtliga skulder.

5 §

Jäv

En borgenär får inte rösta i en fråga

1) som gäller ett avtal mellan borgenären och gäldenären eller mellan borgenären och konkursboet,

2) som gäller borgenärens ansvar gentemot gäldenären eller konkursboet, eller

3) i vilken borgenären företräder ett särskilt personligt eller ekonomiskt intresse.

Vad som i 1 mom. bestäms om en borgenär gäller också den som företräder eller är ombud för en borgenär.

Meningsskiljaktigheter om huruvida borgenären är jävig avgörs av boförvaltaren eller, om saken kommer upp vid borgenärssammanträdet, av ordföranden.

6 §

Hur borgenärssammanträdet sammankallas

Boförvaltaren sammankallar borgenärssammanträdet. Det första sammanträdet skall hållas inom två månader efter att boförteckningen blev klar och senast sex månader efter att konkursen började, om det inte av särskilda skäl är onödigt att hålla sammanträde. I övrigt skall borgenärssammanträdet hållas vid behov.

Borgenärsdelegationen och de borgenärer som företräder minst en tiondedel av de konkursfordringar som har bevakats eller som annars skall tas upp i utdelningsförteckningen har rätt att yrka att borgenärssammanträdet skall sammankallas för att behandla ett uppgivet ärende.

Om boförvaltaren trots ett yrkande som avses i 2 mom. underlåter att sammankalla borgenärssammanträdet, kan domstolen på yrkande av en borgenär och med iakttagande av vad som bestäms i 8 kap. 10 § ålägg boförvaltaren att sammankalla borgenärssammanträdet. Om en borgenär har begärt att sammanträde skall sammankallas för att behandla ett uppgivet ärende, men boförvaltaren inte har ansett det behövt att sammankalla borgenärssammanträdet, kan borgenären föra sin begäran till domstolen för prövning.

7 §

Kallelse till borgenärer med små fordringar

En borgenär vars fordran understiger 3 000 euro får efter bevakningsdagen kallelse till borgenärssammanträdet eller uppmaning att meddela sin ståndpunkt endast om borgenären på förhand har meddelat boförvaltaren att borgenären deltar i beslutsfattandet. Även om borgenären inte har lämnat ett sådant meddelande, har borgenären rätt att delta i utövningen av beslutanderätten.

8 §

Kallelse till borgenärssammanträdet

När en kallelse till borgenärssammanträdet utfärdas före bevakningsdagen skall kallelsen tillställas de kända borgenärerna samt gäldenären. Kallelsen skall dessutom publiceras i den officiella tidningen samt i en eller flera för ändamålet lämpliga dagstidningar senast två veckor före sammanträdet. Om kallelsen utfärdas efter bevakningsdagen skall den tillställas de borgenärer som har rätt att utöva borgenärernas beslutanderätt, samt gäldenären. Kallelsen skall tillställas mottagarna i tillräckligt god tid.

9 §

Borgenärssammanträdet

Boförvaltaren är ordförande vid borgenärssammanträdet. Om boförvaltaren är jävig eller annars förhindrad, utser borgenärerna ordföranden.

Vid sammanträdet kan beslut fattas endast i de frågor som nämns i kallelsen samt i andra frågor som skall avgöras i brådskanke ordning. Viktiga frågor kan dock avgöras endast om borgenärerna och gäldenären har informerats om saken senast en vecka före sammanträdesdagen. Sammanträdet kan alltid avgöra en fråga om alla de borgenärer som har kallats till sammanträdet ger sitt samtycke till det. Samtycke av en frånvarande borgenär kan inhämtas också i efterhand.

Ordföranden skall se till att ett protokoll förs över sammanträdet i den omfattning som god boförvaltningssed förutsätter. Protokollet skall justeras, och det skall på begäran tillställas gäldenären och borgenärerna. Om vid sammanträdet har fattats beslut i någon fråga som inte har nämnts i kallelsen, skall protokollet alltid tillställas gäldenären.

10 §

Förbud mot oskäligen beslut

Borgenärerna får inte fatta beslut som är ägnade att ge en borgenär eller någon annan otillbörlig fördel på konkursboets eller någon annan borgenärs bekostnad eller som är uppenbart oskäligen mot en borgenär eller gäldenären.

11 §

Upphävande eller ändring av borgenärernas beslut

Domstolen kan på ansökan av gäldenären eller en borgenär upphäva eller, om det är möjligt med hänsyn till sakens natur, ändra borgenärernas beslut, om beslutet inte har tillkommit i riktig ordning och det felaktiga förfarandet har kunnat inverka på slutresultatet eller om felet annars kan anses vara betydande eller om beslutet strider mot 10 §.

Den som har varit närvarande vid borge-

närssammanträdet och som vill ansöka om att ett beslut skall upphävas skall utan dröjsmål anmäla missnöje hos sammanrådets ordförande, vid äventyr att personen förlorar sin talan. Om beslutet har fattats i annat beslutsförfarande, skall missnöje anmälas hos boförvaltaren senast en vecka efter att boförvaltaren har informerat om beslutet. Om den sista dagen av denna tid inte är en vardag kan anmälan göras följande vardag. En borgenär som har deltagit i beslutet kan yrka att beslutet skall upphävas endast om beslutet har fattats i strid med borgenärens ståndpunkt. En borgenär som inte varit närvarande vid borgenärssammanträdet men som på behörigt sätt kallats till sammanträdet, kan inte åberopa att beslutet inte har tillkommit i riktig ordning. Detsamma gäller en borgenär som inte vid annat beslutsförfarande har uttryckt sin ståndpunkt trots att boförvaltaren har gett borgenären tillfälle till det.

12 §

Ansökan om att borgenärernas beslut skall upphävas eller ändras

En ansökan om att borgenärernas beslut skall upphävas eller ändras skall göras inom en månad från borgenärssammanträdet eller, om beslutet har fattats i annat beslutsförfarande, inom en månad efter att boförvaltaren har informerat om beslutet. Om ett yrkande att borgenärssammanrådets beslut skall upphävas framställs av någon som inte har informerats om sammanträdet och som inte har varit närvarande vid det eller har boförvaltaren nekat gäldenären rätt att vara närvarande vid det sammanträde som har behandlat saken, räknas tiden från det att boförvaltaren informerade sökanden om beslutet eller sökanden annars fick del av det. Ansökan skall alltid göras inom tre månader från beslutet.

Boförvaltaren för konkursboets talan, om inte de borgenärer som har biträtt beslutet beslutar att själva föra talan. Boförvaltaren skall se till att dessa borgenärer underrättas om ansökan.

16 kap.

Konkursboets bokföring och skulder

1 §

Konkursboets bokföring

Ett konkursbo skall ha en sådan bokföring som boets omfattning och natur förutsätter. Boförvaltaren skall se till att konkursboets bokföring är ordnad på ett ändamålsenligt sätt.

Borgenärerna beslutar om revision skall verkställas. I ett omfattande konkursbo skall revision dock verkställas.

2 §

Konkursboets skulder

Konkursboet ansvarar för skulder som beror på konkursförfarandet eller som grundar sig på ett avtal eller en förbindelse som boet har ingått samt för skulder för vilka boet ansvarar enligt denna eller någon annan lag (*massaskulder*).

Konkursboet ansvarar också för en skälig fordran som grundar sig på att gäldenärens bokföring slutförs och som hänför sig till de senaste två månaderna före konkursens början. Detta ansvar gäller dock inte sådana personers fordringar som har varit anställda hos gäldenären.

3 §

Konkursgäldenärens ansvar

Konkursgäldenären ansvarar för konkursboets skulder endast med den del av sin egendom som ingår i boet.

17 kap.

Vård och försäljning av egendom som ingår i konkursboet samt bestämmelser om pantborgenärer

1 §

Vård av egendomen

Den egendom som ingår i konkursboet

skall vårdas omsorgsfullt och på ett ändamålsenligt sätt.

2 §

Förvaringen av penningmedel

Konkursboets penningmedel skall förvaras på ett tillförlitligt sätt och hållas åtskilda från andra tillgångar.

Till den del konkursboets penningmedel inte behövs för boets utgifter skall de placeras på ett ändamålsenligt och betryggande sätt, om de inte genast kan delas ut till borgenärerna.

3 §

Allmänna bestämmelser om försäljning av egendom

Konkursboet skall realisera den egendom som ingår i boet på det sätt som är fördelaktigast för boet så att ett så gott försäljningsresultat som möjligt nås.

På ansökan av konkursboet kan egendom som ingår i konkursboet också säljas i den ordning som bestäms i utsökningslagen, om utmätningsmannen samtycker till det. Samtycke behövs dock inte om försäljningen gäller en fastighet eller ett fartyg eller luftfartyg som kan intecknas. I 14 § finns bestämmelser om försäljning av pantsatt egendom i den ordning som föreskrivs i utsökningslagen.

4 §

Överlåtelsebegränsning som gäller boförvaltaren och den närmaste kretsen kring boförvaltaren

Boförvaltaren får inte för egen räkning förvärva egendom som ingår i konkursboet. Boförvaltaren skall se till att egendom inte säljs eller annars överläts till ett biträde som boförvaltaren anlitar eller till boförvaltarens eller biträdets närstående.

5 §

Hur sökande av ändring inverkar på försäljningen

Om gäldenären har överklagat beslutet om

att försätta gäldenären i konkurs, kan fullföljdsdomstolen på yrkande av gäldenären förbjuda konkursboet att sälja egendom i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att undvika förluster eller för att betala kostnaderna för förvaltningen av konkursboet och vården av konkursboets egendom eller meddela andra begränsningar för försäljningen. Förbudet och begränsningarna är i kraft tills fullföljdsdomstolen bestämmer något annat.

6 §

Avkastningen på pantsatt egendom

Den avkastning som pantsatt egendom ger under konkursen räknas pantborgenären till godo och delas ut senast när köpesumman för egendomen fördelas.

7 §

Kostnaderna för pantsatt egendom

Konkursboet har rätt att omedelbart efter försäljnings- och verkställighetskostnaderna få ersättning för de nödvändiga kostnader som boet har orsakats av vård och försäljning av pantsatt egendom som ingår i boet, till vilka också hänförs boförvaltarens arvode för åtgärder i anslutning till försäljningen.

Om konkursboet har givit en pantborgenär i uppdrag att ha hand om vården av pantsatt egendom som ingår i boet, har borgenären samma rätt som konkursboet att få ersättning för de nödvändiga kostnader som vården har förorsakat.

8 §

Konkursboets rätt att sälja pantsatt egendom

Konkursboet får sälja pantsatt egendom som ingår i boet endast med pantborgenärens samtycke eller om domstolen beviljar tillstånd med stöd av 13 §.

Om konkursboet säljer pantsatt egendom och pantskulden inte betalas, förblir panträtten i kraft, om inte rättsinnehavaren samtycker till något annat eller om inte något annat bestäms nedan. Detsamma gäller också andra rättigheter för vilka egendomen svarar.

9 §

Övergång av företräde till betalning

Om konkursboet betalar en pantskuld, övergår pantborgenärens företräde till betalning på konkursboet.

10 §

Ersättning för att en pantskuld förfaller till betalning i förtid

När en pantskuld enligt 3 kap. 9 § har förfallit till betalning vid konkursens början, har borgenären rätt att av pantens värde få det belopp som gäldenären hade varit skyldig att betala, om borgenären hade sagt upp skulden till följd av ett avtalsbrott från gäldenärens sida.

11 §

En pantborgenärs rätt att realisera pantsatt egendom

En pantborgenär får utöva sina på panträtten grundade rättigheter att realisera egendomen och ta ut sin fordran ur köpesumman utan hinder av konkursen, om inte något annat följer av 12—14 §. Pantborgenären skall dock först anmäla sin fordran till boförvaltaren så som bestäms i 12 kap. När panten säljs skall också konkursboets intressen beaktas.

Borgenären skall i god tid före försäljningen informera boförvaltaren på vilket sätt egendomen kommer att säljas samt tiden och platsen för försäljningen. Borgenären skall utan dröjsmål ge konkursboet en redovisning över försäljningen av panten och hur köpeskillingen har använts samt överlämna ett eventuellt överskott till boet.

Om en borgenär i strid med 1 eller 2 mom. har vidtagit åtgärder för att realisera en pant, kan domstolen på yrkande av konkursboet förbjuda eller avbryta åtgärderna eller, om det är nödvändigt för att trygga boets rättigheter, bestämma om andra åtgärder.

Om pantsatt egendom har sålts i strid med 1 eller 2 mom., skall borgenären till konkursboet betala ett belopp som motsvarar den avgift som avses i 12 kap. 16 § 1 mom.

12 §

Förbud att sälja pantsatt egendom

För att klarlägga en pantborgenärs rättigheter eller trygga konkursboets intressen har konkursboet rätt att för högst två månader förbjuda en pantborgenär att vidta åtgärder för att realisera en pant eller fortsätta realiseringsåtgärderna. Förbudet träder i kraft när boet bevisligen har delgivit borgenären förbudet. När konkursboet av en borgenär har fått ett meddelande som avses i 11 § 2 mom., skall boet delge borgenären förbudet inom två veckor efter att boet fick del av meddelandet. Förbud kan utfärdas endast en gång.

Ett konkursbo kan på förhand avstå från att utöva sin rätt enligt 1 mom.

Om en pantborgenär i strid med 1 mom. har vidtagit åtgärder för att realisera en pant iaktas bestämmelserna i 11 § 3 mom.

När konkursboet har tillställt utmätningsmannen ett meddelande om ett sådant förbud som avses i 1 mom., skall utmätningsmannen avbryta verkställigheten. Om en kungörelse har utfärdats om försäljning av den pantsatta egendom som förbudet avser, svarar konkursboet för de kostnader som förorsakas av att försäljningen återkallas.

13 §

Försäljning av pantsatt egendom med domstolens tillstånd

På ansökan av konkursboet kan domstolen bevilja boet tillstånd att sälja pantsatt egendom som ingår i boet, om boet har fått ett köpanbud på egendomen som överstiger det gängse auktionsvärdet för egendomen och pantborgenären inte gör sannolikt att ett bättre försäljningsresultat för egendomen kan fås på något annat sätt. Domstolen skall ge pantborgenärerna tillfälle att bli hörda. Av tillståndsbeslutet skall framgå de väsentliga villkoren för köpet. I tillståndet skall domstolen förplikta pantborgenären att överlämna egendomen och pantbreven eller motsvarande in-teckningshandlingar till konkursboet, som skall överlåta dem till köparen mot betalning av köpeskillingen.

När en sådan ansökan av konkursboet som avses i 1 mom. har blivit anhängig, kan

domstolen på yrkande av boet förbjuda pantborgenären att vidta åtgärder för att realisera den pantsatta egendomen eller bestämma att redan vidtagna åtgärder skall avbrytas.

Konkursboet kan sälja egendomen när beslutet att bevilja tillstånd har vunnit laga kraft. Egendomen säljs utan bibehållande av panträttigheterna. Köpesumman fördelas på samma sätt som medel som inflyter vid utmätning. Till den del pantbrevet eller motsvarande inteckningshandlingar inte har kunnat överlåtas till köparen, skall boförvaltaren för dödande anmäla de inteckningar som riktar sig mot den sålda egendomen.

Om ett köp som avses i 1 mom. går åter, återfår pantborgenären rätten att realisera egendomen och boet kan inte längre beviljas tillstånd att sälja egendomen.

14 §

Försäljning av pantsatt egendom i den ordning som bestäms i utsökningslagen

Ett konkursbo får ansöka om att också pantsatt egendom skall säljas i den ordning som bestäms i utsökningslagen, men utan pantborgenärens samtycke får en sådan ansökan göras först när tre år har förflutit sedan konkursen började. Till ansökan skall fogas en utredning om att pantborgenären har underrättats om försäljningen senast tre månader innan ansökan om utsökning gjordes och att borgenären inte inom de följande två månaderna efter underrättelsen har anhängiggjort någon ansökan om att försäljningen skall förbjudas.

På ansökan av pantborgenären kan domstolen förbjuda konkursboet att ansöka om försäljning enligt 1 mom., om det finns särskilda skäl till detta på grund av att egendomen väntas stiga i värde eller någon annan därmed jämförbar grund, eller om en försäljning inte kan anses motiverad med hänsyn till det skede i vilket utredningen av boet befinner sig och de kostnader värden av egendomen förorsakar boet. Förbudet kan utfärdas för högst ett år åt gången. Domstolen skall ge de övriga pantborgenärer som har panträtt i samma egendom tillfälle att bli hörda. Om borgenärens ansökan avslås, kan

boet ansöka om försäljning när beslutet har vunnit laga kraft.

När pantsatt egendom säljs med stöd av 1 mom., bestäms inget lägsta belopp för godtagbara anbud för den fastighet som skall säljas, och lös egendom kan säljas utan att pantborgenärens rätt bibehålls.

15 §

Redovisning av medel från försäljning av utmätt egendom

Utmätningssmannen skall till konkursboet redovisa det överskott som återstår sedan av medlen från försäljningen av utmätt egendom har betalats realiseringskostnaderna och de fordringar för vilka egendomen svarar med stöd av något annat än företagsinteckning.

16 §

När utmätning förfaller

Utmätning av egendom som ingår i konkursboet förfaller när egendomen säljs. Boförvaltaren skall se till att utmätningssmannen informeras om försäljningen. Utmätningssmannen skall underrätta inskrivningsmyndigheten om att utmätningen har förfallit, så som bestäms i utsökningslagen.

17 §

Företagsinteckning eller värdepapper som säkerhet

Vad som i detta kapitel bestäms om en pantborgenär gäller inte en borgenär vars panträtt i egendom som ingår i konkursboet grundar sig på företagsinteckning. Om egendom som är föremål för företagsinteckning säljs med stöd av 3 § 2 mom. i den ordning som föreskrivs i utsökningslagen, bestäms den ordning i vilken borgenärerna får betalning av dessa medel enligt bestämmelserna om konkurs.

De bestämmelser i detta kapitel som begränsar en pantborgenärs rätt att realisera en pant gäller inte en borgenär vars pant utgörs av värdepapper som är föremål för offentlig handel och som ingår i konkursboet.

18 kap.

Betalning av utdelning

1 §

Allmänna bestämmelser om betalning av utdelning

Till borgenärerna betalas utdelning i konkursen i enlighet med den fastställda utdelningsförteckningen. Innan utdelningsförteckningen har fastställts kan till borgenärerna betalas utdelning med stöd av 3 § och förskott på utdelningen med stöd av 4 §.

När konkursboet har blivit utrett och den egendom som ingår i boet har realiserats skall de återstående tillgångarna utan dröjsmål delas ut till borgenärerna.

2 §

Obetydlig utdelning

Om en borgenär inte skulle få större utdelning än 50 euro av de medel som ingår i konkursboet, kan borgenärens fordran lämnas obeaktad vid fördelningen av medlen.

3 §

Betalning av utdelning på grundval av boförvaltarens beslut

Till borgenärer med obetydliga fordringar kan boförvaltaren betala utdelning till ett belopp som motsvarar den sannolika utdelningen, om detta är ändamålsenligt med tanke på förfarandet och borgenären inte inom en tid som boförvaltaren bestämmer meddelar att han motsätter sig betalningen. Utdelningen kan beräknas utan att ränta, dröjsmålsränta eller annan påföljd för betalningsdröjsmål som gäller fordran behöver beaktas.

Konkursboet eller borgenären kan inte senare framställa yrkanden på den grund att utdelningens slutliga belopp skulle ha varit större eller mindre än vad som har betalats med stöd av 1 mom.

4 §

Förskott på utdelningen

Förskott på utdelningen skall betalas när boet har tillräckliga penningmedel och det kan anses ändamålsenligt att förskott betalas, med hänsyn till det skede som utredningen av fordringarna befinner sig i, det belopp som skall fördelas samt kostnaderna för fördelningen. Konkursboets förmåga att svara för sina egna förpliktelser får inte äventyras genom utbetalning av förskott.

Vid utbetalningen av förskott iakttas lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning, om inte någon annan ordning är fördelaktigare för konkursboet och denna ordning inte äventyrar borgenärernas rätt att få utdelning till korrekt belopp.

Av den som erhåller förskott kan krävas säkerhet. Säkerhet krävs dock inte av offentliga samfund, offentlighetsrättsliga inrättningar eller föreningar eller av en borgenär vars betalningsförmåga i en återbetalningssituation annars kan anses obestridlig.

5 §

Förskott på utdelningen för en pantfordran eller en oklar fordran

Om pantens värde inte täcker en pantborgenärs fordran, betalas förskott på utdelningen för den del av pantfordran som pantens värde sannolikt inte täcker. Om borgenärens fordran är villkorlig, stridig eller annars oklar, betalas förskott på den del av fordran som boförvaltaren anser sannolik vid den tidpunkt när bedömningen görs.

6 §

Betalning av utdelning vid gemensamt skuldansvar

Om en borgensman efter konkursens början har erlagt en betalning till borgenären, får borgensmannen utdelning för den regressfordran som har uppstått genom betalningen först när borgenären har fått betalning för hela den huvudförpliktelse som borgensmannen svarar för. Detsamma gäller den som har ställt

tredjemanspant och en medgäldenär som tillsammans med konkursgäldenären är solidariskt ansvarig för skulden och som efter att konkursen börjat har erlagt en betalning till borgenären.

7 §

Betalning av utdelning på basis av slutredovisningen

Boförvaltaren skall betala utdelning till borgenärerna när slutredovisningen har godkänts, om det inte till följd av att ändring har sökts är skäl att skjuta upp betalningen tills beslutet har vunnit laga kraft.

8 §

Utdelning genom avdrag från ett belopp som skall återbäras

Utdelningen till en borgenär kan dras av från det som borgenären på grund av återvinning eller av någon annan orsak skall återbära till konkursboet. På motsvarande sätt kan borgenären från det belopp som skall återbäras dra av den utdelning som hör till borgenären.

9 §

Uppskov med betalningen av utdelning

Utbetalningen av en utdelning eller ett förskott på utdelningen kan skjutas upp, om borgenärens fordran inte är slutlig eller borgenären inte har kunnat nås eller det finns något annat hinder för utbetalningen.

Räntan på en utdelning eller ett förskott på utdelning som avses i 1 mom. ingår i konkursboet. Ränta för tiden efter att slutredovisningen har godkänts tillfaller dock borgenären.

10 §

Förlust av utdelningen i vissa fall

En borgenär förlorar sin rätt till utdelning om borgenärens fordran är villkorlig, stridig eller annars oklar och borgenären inte inom tre år efter att slutredovisningen godkändes

har underrättat boförvaltaren om fordrans slutliga belopp eller orsakerna till att fordran inte har blivit slutlig. En ny tidsfrist börjar löpa när underrättelsen lämnas. Den utdelning som borgenären på detta sätt förlorar fördelas mellan de övriga borgenärer som har rätt till utdelning. Om det inte är ändamålsenligt att fördela dessa medel på grund av deras obetydliga belopp, antalet borgenärer och kostnaderna för fördelningen, skall medlen redovisas till staten.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller på motsvarande sätt en borgenär som inte har kunnat nås eller till vilken utdelning inte har kunnat betalas av någon annan orsak.

11 §

Återbetalningsskyldighet

En borgenär som har mottagit ett överstort förskott på utdelningen är skyldig att till boet återbetala det överskjutande beloppet, om det förskott som har betalats är större än den slutliga utdelningen och det belopp som skall återbetalas inte kan tas ur en säkerhet som borgenären har ställt. På det belopp som skall återbetalas skall betalas ränta för tiden mellan betalningsdagen och dagen för återbetalningen, enligt vad som bestäms i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982). Boförvaltaren kan besluta att förskottet inte skall återkrävas, om det överskjutande beloppet är obetydligt eller om återkrav annars är oändamålsenligt.

19 kap.

Konkursboets slutredovisning och utredning i efterhand

1 §

Allmänna bestämmelser om uppgörande av slutredovisning

Boförvaltaren skall göra upp en slutredovisning när konkursboet har blivit utrett och den egendom som ingår i boet har realiserats.

Slutredovisning kan göras upp även om boet delvis är utrett av den anledningen att egendom som utgör pant för en fordran eller annan egendom vars värde är obetydligt inte

har sålts eller att en konkursfordran eller en liten del av fordringarna är oklar.

2 §

Slutredovisningens innehåll

Slutredovisningen skall innehålla uppgifter om konkursboets förvaltning och utdelningen till borgenärerna.

Av den del av slutredovisningen som gäller förvaltningen skall framgå

1) konkursboets inkomster och utgifter under tiden för förfarandet samt särskilt för sig boförvaltarens arvode och kostnader och uppgifter om betalningen av dessa,

2) uppgifter om till vilken del boet ännu inte har utretts och om de åtgärder som av denna anledning skall vidtas i boet.

Den del av slutredovisningen som gäller utdelningen skall innehålla

1) en förteckning över den utdelning och det förskott på utdelningen som har betalats till borgenärerna,

2) en förteckning över ytterligare utdelning som skall betalas till borgenärerna och uppgifter om tidpunkten för betalningen.

Boförvaltaren skall styrka slutredovisningen med sin underskrift.

3 §

Överenskommelse om avslutande av konkursboet

Boförvaltaren och konkursombudsmannen kan komma överens om att de i 2 § 2 mom. 2 punkten avsedda åtgärderna som är nödvändiga för att konkursboet skall kunna utredas överförs på konkursombudsmannen eller någon som denne förordnar.

4 §

Godkännande av slutredovisningen

Slutredovisningen skall godkännas vid borgenärssammanträdet.

Boförvaltaren skall underrätta Rättsregistercentralen om att slutredovisningen har godkänts. Närmare bestämmelser om meddelandets innehåll kan utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

5 §

Rättelse av den godkända slutredovisningen

Om slutredovisningen innehåller ett skriv- eller räknepel eller något annat därmed jämställbart klart fel som det är nödvändigt att rätta för att utdelningen skall kunna korrigeras eller av någon annan orsak, skall boförvaltaren rätta felet på eget initiativ eller på yrkande av en borgenär eller gäldenären. Boförvaltaren kan överföra rättelsen till borgenärerna för godkännande, om detta är nödvändigt på grund av dess betydelse.

Slutredovisningen kan inte rättas efter det att utdelningen har redovisats till borgenärerna.

I ett sådant beslut av boförvaltaren som avses i 1 mom. och som gäller rättelse av ett fel får ändring inte sökas genom besvär. I fråga om klander av borgenärernas beslut gäller vad som bestäms i 6 §.

6 §

Klander av slutredovisningen

I fråga om klander av borgenärssammanträdet beslut i ett ärende som gäller godkännande av slutredovisningen tillämpas vad som bestäms i 15 kap. 11 och 12 §.

När en ansökan som avses i 1 mom. har anhängiggjorts, kan domstolen på yrkande av boförvaltaren bevilja denne tillstånd att betala utdelningen till borgenärerna innan saken har avgjorts och avgörandet har vunnit laga kraft.

7 §

Avslutande av konkursen

Konkursen avslutas när slutredovisningen har godkänts.

8 §

Förvaring av handlingarna

Boförvaltaren skall i minst tio år efter godkännandet av slutredovisningen bevara de handlingar som är viktiga med tanke på konkursboets utredning och vård samt egendomens realisering och konkursboets förvalt-

ning. Gälldenärens och konkursboets bokföring skall dock bevaras i enlighet med vad som föreskrivs i bokföringslagen (1336/1997). Närmare bestämmelser om de handlingar som skall bevaras utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

9 §

Utredning i efterhand

Om nya tillgångar uppdagas eller om det annars behövs utredningsåtgärder efter att konkursen har avslutats, har boförvaltaren rätt att utan något särskilt förordnande vidta nödvändiga åtgärder i saken. Boförvaltaren har rätt att av boets medel ta ut ett skäligt arvode och ersättning för behövliga kostnader som boförvaltaren har haft. Boförvaltaren skall sammanställa en redogörelse över sina åtgärder. Redogörelsen skall tillställas de borgenärer som saken gäller, om detta inte är uppenbart onödigt på grund av sakens ringa betydelse.

Om boförvaltaren är förhindrad att vidta de åtgärder som avses i 1 mom. eller om det är nödvändigt därför att boets tillgångar är obetydliga, kan domstolen på yrkande av konkursombudsmannen bestämma att utredning i efterhand skall göras med iakttagande i tillämpliga delar av vad som bestäms om offentlig utredning.

Vid utdelning av nya tillgångar ur ett konkursbo kan en obetydlig utdelning lämnas utan avseende under de förutsättningar som bestäms i 18 kap. 2 §. Om en utdelning av medlen inte är ändamålsenlig på grund av deras obetydliga belopp, antalet borgenärer eller kostnaderna för utdelningen, skall medlen redovisas till staten.

20 kap.

Skadeståndsskyldighet

1 §

Boförvaltarens skadeståndsskyldighet

Boförvaltaren är skyldig att ersätta en skada som boförvaltaren själv eller dennes i 14 kap. 7 § avsedda biträde uppsåtligen eller av oaktsamhet i sitt uppdrag har orsakat

konkursboet. Detsamma gäller en skada som ett brott mot denna lag har orsakat en borgenär, gälldenären eller någon annan.

En sammanslutning för vars räkning boförvaltaren utför uppgifter som hör till förvaltningen av boet svarar solidariskt för en skada som boförvaltaren eller dennes biträde har orsakat i skötseln av sitt uppdrag.

2 §

En borgenärs skadeståndsskyldighet

En konkursborgenär är skyldig att ersätta en skada som konkursborgenären uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat konkursboet, en borgenär, gälldenären eller någon annan genom att medverka i ett förfarande som strider mot denna lag.

3 §

Gälldenärens skadeståndsskyldighet

Gälldenären är skyldig att ersätta en skada som gälldenären har orsakat konkursboet eller en borgenär genom att väsentligt försumma sin skyldighet att medverka enligt denna lag.

4 §

Jämkning och fördelning av skadeståndsansvaret

I fråga om jämkning av skadestånd och fördelning av ansvaret mellan flera skadeståndsskyldiga gäller vad som bestäms i skadeståndslagen (412/1974).

5 §

Yrkande på skadestånd

Rätten till ett skadestånd som avses i 1 och 2 § preskriberas enligt vad som bestäms i lagen om preskription av skulder (728/2003).

21 kap.

Förlikning

1 §

Förutsättningar för förlikning

I en konkurs kan en förlikning som avslutar

konkursförfarandet fastställas. En förutsättning för att förlikning skall kunna fastställas är att

1) förlikningen understöds av såväl gäldenären som de borgenärer vilkas röstetal sammanlagt utgör minst 80 procent av borgenärernas sammanlagda röstetal och av varje borgenär vars röstetal är minst 5 procent av det sammanlagda röstetalet för borgenärerna,

2) de borgenärer som inte har gått med på förlikningen får minst samma utdelning på basis av denna som de skulle ha fått om konkursförfarandet hade fortsatts, samt

3) konkursboets skulder har betalats eller betryggande säkerhet har ställts för betalningen av dem.

En förlikning begränsar inte en sådan pantborgenärs rätt som har motsatt sig förlikningen.

Till den handling som gäller förlikningen skall fogas boförvaltarens uppskattning av den utdelning som avses i 1 mom. 2 punkten.

2 §

Domstolens avgörande i fråga om utdelningen

På yrkande av en borgenär som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten skall domstolen avgöra om den utdelning som skall betalas till borgenären på basis av förlikningen motsvarar den slutliga utdelningen. Borgenären skall framställa sitt yrkande inom en månad efter att borgenären har fått kännedom om förlikningen. Gäldenären skall ges tillfälle att bli hörd med anledning av yrkandet.

I ett beslut genom vilket ett yrkande som gäller utdelning har avgjorts får ändring sökas särskilt genom besvär.

3 §

Fastställande av förlikning

På ansökan av gäldenären skall domstolen fastställa en förlikning, om det finns förutsättningar för fastställande av förlikningen enligt 1 § och ett sådant yrkande som avses i 2 § inte har framställts inom föreskriven tid. Om ett yrkande har framställts, tas frågan om förlikning upp till behandling efter att yrkan-

det om utdelning har avgjorts och avgörandet har vunnit laga kraft.

På yrkande av en borgenär som motsatt sig förlikning kan en förlikning dock inte fastställas om den kränker borgenärernas jämställdhet eller annars är oskälig för borgenären.

4 §

Rättsverkningarna av att förlikning fastställs

En fastställd förlikning avslutar konkursförfarandet. Boförvaltarens förordnande och borgenärernas beslutanderätt i konkursen upphör.

22 kap.

Kungörelser och meddelanden samt konkursregistret

1 §

Kungörelse om att konkursen har börjat

När domstolen fattar beslut om att försätta en gäldenär i konkurs skall domstolen se till att en kungörelse publiceras om att konkursen har börjat.

Kungörelsen skall utan dröjsmål publiceras i den officiella tidningen. Domstolen kan dessutom förordna att boförvaltaren skall publicera kungörelsen i en eller flera dagstidningar. Om det finns särskild anledning, kan domstolen också förordna att boförvaltaren skall publicera kungörelsen utomlands på ett ändamålsenligt sätt.

I kungörelsen skall meddelas att ett särskilt meddelande lämnas om konkursbevakningen, om inte bevakning är obehövlig därför att tillgångarna i boet är obetydliga eller av någon annan orsak. Närmare bestämmelser om kungörelsens innehåll utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

2 §

Meddelande om beslutet på konkursansökan

Domstolen skall på ett ändamålsenligt sätt underrätta gäldenären och den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts

i saken om sitt beslut i ett ärende som gäller försättande av en gäldenär i konkurs.

Om gäldenären försätts i konkurs, skall domstolen utan dröjsmål underrätta boförvaltaren om beslutet. Boförvaltaren skall underrätta borgenärerna om den kungörelse som avses i 1 §. Angående övriga meddelanden som boförvaltaren skall göra med anledning av att konkursen har börjat bestäms genom förordning av justitieministeriet.

3 §

Kungörelse och meddelanden om konkursbevakning

Boförvaltaren skall se till att en kungörelse publiceras om konkursbevakningen.

Kungörelsen skall publiceras utan dröjsmål i den officiella tidningen. Av kungörelsen skall bevakningsdagen framgå. Närmare bestämmelser om kungörelsens innehåll utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Boförvaltaren skall om den kungörelse som avses i 1 mom. underrätta gäldenären samt de borgenärer som har lämnat boförvaltaren sina kontaktuppgifter eller som boförvaltaren anars känner till.

Domstolen skall se till att uppgifterna om konkursbevakningen tillställs kungörelseregistret för att föras in i det.

4 §

Kungörelse och meddelande om offentlig utredning samt om att konkursen avslutas i vissa fall

När domstolen beslutat att upphäva ett beslut om att en gäldenär försätts i konkurs eller beslutat att konkursen skall läggas ned skall domstolen se till att en kungörelse publiceras om saken. På gäldenärens begäran skall kungörelse på motsvarande sätt publiceras när konkursen förfallit eller förlikning fastställts. I dessa fall svarar gäldenären för de kostnader som kungörelsen orsakar.

Kungörelsen skall utan dröjsmål publiceras i den officiella tidningen. Närmare bestämmelser om kungörelsens innehåll utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Om en konkurs läggs ned skall domstolen

underrätta gäldenären, den borgenär som har gjort konkursansökan eller som har hörts i saken samt boförvaltaren om nedläggningen. Boförvaltaren eller den offentliga utredaren skall informera gäldenären och borgenärerna om andra beslut som avses i 1 mom. samt om offentlig utredning och om återförande av konkursboets förvaltning på borgenärerna, enligt vad domstolen förordnar. Bestämmelser om övriga meddelanden som har samband med den offentliga utredningen eller avslutande av konkursen och som boförvaltaren eller den offentliga utredaren skall göra utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

5 §

Delgivningssätt

Boförvaltaren kan sända sådana meddelanden och kallelser samt andra delgivningar och handlingar som avses i denna lag på ändamålsenligt sätt per post eller med hjälp av en elektronisk dataöverföringsmetod till den adress som borgenären eller gäldenären har uppgett eller till en postadress som borgenären eller gäldenären senare har meddelat magistraten. Delgivning kan också ske per telefon, om ett skriftligt förfarande inte är nödvändigt på grund av sakens natur.

Om inte något annat följer av en begäran av boförvaltaren, kan borgenärerna och gäldenären tillställa boförvaltaren de yttranden, bemötanden och meddelanden som avses i denna lag på det sätt som anges i 1 mom.

6 §

Ankomsttidpunkten för ett meddelande som har skickats med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod

Ett meddelande som har avsänts med användning av en elektronisk dataöverföringsmetod anses ha anlänt till mottagaren inom föreskriven tid, om det har anlänt så som bestäms i 10 och 11 § lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

7 §

Registret över konkursärenden

Angående registret över konkursärenden bestäms särskilt.

23 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Omfattande konkursbon

Med *omfattande konkursbon* avses i denna lag konkursbon där konkursgäldenären är en sammanslutning eller stiftelse där minst två av följande tre villkor är uppfyllda när konkursen börjar:

1) balansomslutningen enligt bokslutet för den senaste räkenskapsperioden överstiger 2 100 000 euro,

2) omsättningen eller motsvarande avkastning enligt bokslutet för den senaste räkenskapsperioden överstiger 4 200 000 euro,

3) sammanslutningen eller stiftelsen har i medeltal haft flera än 50 anställda under den senaste räkenskapsperioden.

2 §

Avgift för översändande av handlingar

Boförvaltaren kan ta ut en avgift för kopiering och översändande av en handling, om handlingen har översänts på gäldenärens eller en borgenärs begäran och kostnaderna för detta inte kan betraktas som sedvanliga.

Kostnaderna för översättning av en bevakningsskrift kan dras av från den utdelning som tillfaller borgenären, om skriften har avfattats på ett språk som inte är officiellt språk i någon av Europeiska unionens medlemsstater och kostnaderna inte kan betraktas som obetydliga.

24 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Genom denna lag upphävs konkursstadgan av den 9 november 1868 (31/1868) jämte ändringar, nedan *den tidigare lagen*.

2 §

Övergångsbestämmelser

1. Om inte något annat bestäms i 2—13 mom., tillämpas denna lag på konkurser som börjar efter lagens ikraftträdande.

2. Om en konkursansökan är anhängig när denna lag träder i kraft, bestäms förutsättningarna för att en konkurs skall börja enligt den tidigare lagen. Gäldenären kan dock inte försättas i konkurs om ett hinder för detta finns enligt 2 kap. 2 § 2 mom. eller 4 § i denna lag.

3. Bestämmelserna i 4 kap. 1—5, 7 samt 9—12 § om gäldenärens ställning i konkursen tillämpas även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande.

4. Bestämmelserna i 8 kap. om boförvaltare tillämpas även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande. Bestämmelserna om boförvaltaren har förordnats efter lagens ikraftträdande. Har i konkursen förordnats en interimistisk boförvaltare före lagens ikraftträdande, tillämpas den tidigare lagen på den interimistiska boförvaltaren.

5. Bestämmelserna i 9 kap. 5 § om den ersättning som skall betalas till följd av försummelse av bokföringen tillämpas inte på försummelse som har skett före lagens ikraftträdande.

6. Bestämmelserna i denna lag om offentlig utredning tillämpas även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande.

7. Bestämmelserna i 14 kap. om borgenärernas och boförvaltarens beslutanderätt och

om överföring av beslutanderätt tillämpas även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande. Om borgenärerna under den tid som den tidigare lagen har varit i kraft har gett boförvaltaren rätt att besluta om någon åtgärd, gäller detta bemyndigande högst ett år efter att denna lag trätt i kraft.

8. Bestämmelserna i 15 kap. om utövning av borgenärernas beslutanderätt tillämpas även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande. De skall dock inte tillämpas på borgenärssammanträde som har sammankallats före lagens ikraftträdande. Om konkursen har börjat innan denna lag träder i kraft, bestäms borgenärernas rösträtt enligt den tidigare lagen.

9. Med undantag för 10 och 12 §, tillämpas bestämmelserna i 17 kap. om vård och försäljning av egendom som ingår i konkursboet och om pantborgenärer även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande, dock så att

a) 6 § inte tillämpas på avkastning som flutit in före lagens ikraftträdande,

b) 7 § inte tillämpas på kostnader som egendomens vård orsakat före lagens ikraftträdande,

c) 9 § inte tillämpas om pantskulden betalats före lagens ikraftträdande,

d) 11 och 13—15 § tillämpas först då det gått sex månader från lagens ikraftträdande och så att pantborgenären inte heller efter det har den anmälningsskyldighet som avses i 11 § 1 mom.

10. Vad som i 18 kap. 3—5 § föreskrivs om betalning av utdelning på grundval av boförvaltarens beslut och om förskott på utdelningen tillämpas även om konkursen börjat före lagens ikraftträdande.

11. Bestämmelserna i 19 kap. om slutredovisning och utredning i efterhand tillämpas även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande.

12. Bestämmelserna i 20 kap. om skadeståndsskyldighet tillämpas inte på skador som har orsakats före lagens ikraftträdande.

13. Bestämmelserna i 21 kap. om förlikning tillämpas även om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande.

3 §

Hänvisningar

Om det i någon annan författning hänvisas till konkursstadgan eller till någon annan författning som upphävts genom denna lag, tillämpas motsvarande bestämmelse i denna lag.

Vad som i någon annan författning bestäms om god man eller syssloman i ett konkursbo gäller den boförvaltare som avses i denna lag.

Vad som i någon annan författning bestäms om inställelsedag vid konkurs gäller den bevakningsdag som avses i 12 kap. 5 §.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 121

L a g

om ändring av lagen om återvinning till konkursbo

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 april 1991 om återvinning till konkursbo (758/1991) 23 §, 24 § 2 mom. och 25 §, av dessa lagrum 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 797/1998, som följer:

23 §

Talan om återvinning

Återvinning får yrkas av boförvaltaren och av en borgenär som har bevakat sin fordran i konkursen eller vars fordran annars har beaktats i utdelningsförteckningen. Det samma gäller övriga yrkanden på konkursboets vägnar enligt denna lag.

Återvinning yrkas genom talan vid domstol eller genom anmärkning mot en bevakning. I stället för vid det forum som avses i 10 kap. rät-tegångsbalken kan talan väckas vid den domstol som har behandlat frågan om försättande av gäldenären i konkurs. Boförvaltaren kan även yrka återvinning genom att göra en invändning mot något annat yrkande som har framställts mot konkursboet.

Om gäldenären försätts i konkurs under ett företagssaneringsförfarande eller medan ett saneringsprogram gäller, kan boförvaltaren i utredarens ställe fortsätta att på konkursboets vägnar föra en återvinningstalan som är anhängig vid denna tidpunkt. Om talan har väckts av en borgenär, kan denne fortsätta att föra talan på konkursboets vägnar. På mot-

svarande sätt kan en borgenär fortsätta att föra en återvinningstalan som borgenären har väckt i anslutning till en privatpersons skuld-sanering. Talan får fortsättas under förutsättning att en anmälan om att talan fortsätts görs inom tre månader från den bevakningsdag som avses i 12 kap. 5 § konkurslagen (120/2004) till den domstol som behandlar återvinningstalan.

24 §

Väckande av talan

Har en borgenär väckt talan, skall domstolen ge boförvaltaren tillfälle att bli hörd i saken. Meddelande om sakens behandling får sändas till boförvaltaren med posten.

25 §

Efterbevakning

Väcks talan om återvinning så sent att en svarande som på grund av käromålet vill bevaka en fordran i konkursen inte kan göra

detta på bevakningsdagen, får svaranden bevaka sin fordran efter bevakningsdagen, enligt vad som bestäms i 12 kap. 16 § konkurslagen. En likadan rätt har den som på grund av en invändning som nämns i 23 § 2

mom. får behov av att bevaka sin fordran i konkursen efter bevakningsdagen.

_____ Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 122**L a g****om ändring av 4 § lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1992 om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) 4 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1098/1998, som följer:

4 §

Förmånsrätt för underhållsbidrag

Om gäldenären genom dom har ålagts eller genom avtal som fastställts av ett i 6 § socialvårdslagen (710/1982) avsett, av kommunen utsett kollegialt organ förbundet sig att periodvis betala underhållsbidrag till sitt barn, skall en sådan underhållsbidragsfordran som förfallit till betalning när konkursen börjar och en regressfordran som kommunen har med stöd av lagen om underhållstrygghet (671/1998) betalas efter de fordringar som avses i 3 och 3 a §. Vid utmätning har

fordringar som grundar sig på underhållsbidrag som förfallit till betalning innan utmätningen verkställs samma förmånsrätt. Angående fördelningen av de influtna medlen mellan det underhållsberättigade barnets fordran och kommunens regressfordran gäller lagen om underhållstrygghet.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Om konkursen har börjat före lagens ikraftträdande, tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 123

L a g

om ändring av lagen om övervakning av förvaltningen av konkursbon

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 31 januari 1995 om övervakning av förvaltningen av konkursbon (109/1995) 1 § 2 och 4 mom., 3 §, 5 § 2 mom., 6 §, 7 § 2 och 3 mom., 8 § 1 mom. och 13 § 1 mom., av dessa lagrum 1 § 4 mom. sådant det lyder i lag 897/2002 och 7 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1219/1997, samt
fogas till lagen en ny 15 a § som följer:

1 §

Konkursombudsmannen skall

- 1) följa verksamheten i konkursbon samt genom initiativ, råd och anvisningar främja och utveckla god boförvaltningssed,
- 2) övervaka att ett konkursbo sköts enligt lag och god boförvaltningssed och att boförvaltarna sköter sitt uppdrag på behörigt sätt,
- 3) vid behov sörja för att gäldenärens räkenskaper och verksamhet granskas,
- 4) vidta nödvändiga åtgärder då konkursombudsmannen har fått kännedom om försummelser eller missbruk eller andra omständigheter som kräver rättelse,
- 5) ha hand om den offentliga utredningen av konkursbon,
- 6) utföra andra uppgifter som i lag eller med stöd av lag påförts konkursombudsmannen.

Konkursombudsmannen kan av särskilda skäl besluta att staten påtar sig ansvaret för ett aktiebolags, ett andelslags och en stiftelses likvidationskostnader. Konkursombudsmannen kan då bestämma att likvidatorn på det sätt som konkursombudsmannen närmare föreskriver skall göra en sådan utredning om bolagets, andelslagets eller stiftelsens verksamhet som motsvarar gäldenärsutredning enligt 9 kap. 2 § konkurslagen (120/2004).

3 §

En boförvaltare skall utan dröjsmål tillställa konkursombudsmannen de uppgifter och utredningar som konkursombudsmannen begärt och som behövs för övervakningen. Boförvaltaren skall även i övrigt medverka till att konkursombudsmannen kan sköta sitt uppdrag. En boförvaltare har dessa skyldigheter också efter att hans eller hennes mandat har upphört.

5 §

Kostnaderna för särskild granskning betalas av statens medel. Boförvaltaren skall tillställa konkursombudsmannen en utredning över de åtgärder som konkursboet har vidtagit på grund av granskningen och över de tillgångar som har influerat till konkursboet till följd av åtgärderna. Om granskningen har varit behövlig för konkursboet, är boet på yrkande av konkursombudsmannen skyldigt att till staten helt eller delvis betala kostnaderna för granskningen. Konkursboet kan påföras betalningsskyldighet först efter att det i konkursboet har samlats tillräckliga medel för betalningen av avgifterna. I fråga om avgifterna gäller i övrigt i tillämpliga delar lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

6 §

Konkursombudsmannen har rätt att delta i borgenärssammanträdet och i borgenär delegationens sammanträden och att yttra sig vid dem samt att i protokollet få antecknat de anmärkningar som konkursombudsmannen finner anledning till.

Konkursombudsmannen kan förordna att boförvaltaren skall sammankalla borgenärssammanträdet. Också konkursombudsmannen kan sammankalla sammanträdet, om det finns särskilda skäl till detta.

Konkursombudsmannen kan bistå en konkursgäldenär, borgenär eller boförvaltare i ett konkursärende eller en rättegång som har anknytning till ett konkursärende, om ärendet är av allmän betydelse.

7 §

Domstolen kan på konkursombudsmannens ansökan skilja boförvaltaren från uppdraget på den grund som föreskrivs i 8 kap. 6 § 1 mom. konkurslagen. En ny boförvaltare skall vid behov förordnas med iakttagande av vad som bestäms i konkurslagen.

Domstolen kan på yrkande av konkursombudsmannen nedsätta det arvode som borgenärerna har fastställt för boförvaltaren, om boförvaltaren i väsentlig mån har försummat sina uppgifter eller skyldigheter eller om

arvodet klart överstiger vad som kan anses skäligt. Konkursombudsmannen skall framställa sitt yrkande inom 30 dagar från den dag då det dokument som innehåller borgenärernas beslut har anlänt till konkursombudsmannens byrå.

8 §

Konkursombudsmannen har enligt 4 § 1 mom. rätt att granska handlingar och andra upptagningar som tillhört konkursboet samt rätt att få de uppgifter som avses i 4 § 2 mom. och rätt att förordna att särskild granskning skall förrättas också när konkursen har förfallit på grund av att medel saknas eller medlen är obetydliga.

13 §

Konkursombudsmannen kan förordna en av sina tjänstemän att föra konkursombudsmannens talan vid domstol eller att bistå vid en rättegång. Konkursombudsmannen kan förordna en av sina tjänstemän eller någon annan person att utföra en bestämd uppgift som hänför sig till genomförandet av övervakningen. Konkursombudsmannen kan förordna någon av tjänstemännen vid sin byrå till offentlig utredare.

15 a §

Annan offentlig utredare än den som avses i 13 § 1 mom. har rätt att söka ändring i ett beslut av konkursombudsmannen som gäller ersättning för kostnaderna för en offentlig utredning. Besvären skall anföras hos domstolen inom 30 dagar efter att den offentliga utredaren har fått kännedom om konkursombudsmannens beslut. Bestämmelser om behörig domstol finns i konkurslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Det 3 § 2 mom. som gäller när lagen träder i kraft skall tillämpas på en övervakare som har förordnats med stöd av 52 § 2 mom. konkursstadgan (31/1868).

På en särskild granskning som inte har slutförts när lagen träder i kraft tillämpas 5 § 2 mom. i denna lag.

Om borgenärerna har beslutat om boför- i det 7 § 2 mom. som gäller när lagen träder
valtarens arvode innan denna lag träder i i kraft.
kraft, tillämpas på arvodet vad som bestäms

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 124**L a g****om upphävande av 3 § lagen om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 3 § lagen den 18 maj 1934 om godkännande och verkställighet av den i Köpenhamn den 7 november 1933 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige avslutade konventionen angående konkurs (333/1934).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 125

L a g

om ändring av utsökningslagen

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 3 kap. utsökningslagen av den 3 december 1895 (37/1895), sådant det lyder i lag
679/2003, en ny 96 a § som följer:

3 kap.

Allmänna bestämmelser om förfarandet

96 a §

*Hur en konkurs inverkar på ett utsöknings-
ärendes anhängighet*

Ett utsökningsärende som är anhängigt när
en konkurs börjar och som gäller en betal-

ningsskyldighet, vars verkställighet till följd
av konkursen inte kan fortsättas, förblir
anhängigt under högst sex månader efter att
konkursen har börjat. Om konkursen läggs
ned, förfaller eller annars upphör tidigare,
fortsätter verkställigheten av utsökningsären-
det.

Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 126

L a g**om ändring av 9 och 16 § passlagen**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i passlagen av den 22 augusti 1986 (642/1986) 9 § 2 mom. och 16 § 3 mom., sådana
 de lyder i lag 14/1998, som följer:

9 §

Hinder för utfärdande av pass

Pass utfärdas inte för den som har meddelats reseförbud enligt 2 kap. 1 § tvångsmedelslagen (450/1987) eller utreseförbud enligt 4 kap. 8 eller 9 § konkurslagen (120/2004).

16 §

Förutsättningar för omhändertagande av pass

Bestämmelser om överlämnande av pass till polisen utan beslut om indragning finns i 2 kap. 2 § 3 mom. tvångsmedelslagen och i 4 kap. 8 § 3 mom. konkurslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 127

L a g**om ändring av 10 kap. 2 § handelsbalken**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsbalken 10 kap. 2 § 4 mom., sådant det lyder i lag 687/1988, som följer:

10 kap.

Om pant

2 §

— — — — —
Vid försäljning av en pant skall i övrigt i
tillämpliga delar iakttas 4 och 8—10 § lagen
om näringsidkares rätt att sälja saker som inte
har hämtats (688/1988). Vid tillämpningen av

nämnda lagrum gäller i fråga om panthavaren
vad som i nämnda lag föreskrivs om när-
ingsidkare och i fråga om pantägaren vad som
i nämnda lag föreskrivs om beställare. Om
pantägaren har försatts i konkurs skall 17 kap.
konkurslagen (120/2004) tillämpas.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 128**L a g****om ändring av 23 § lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 juni 1929 om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område
(228/1929) 23 § som följer:

23 §

Om fullmaktsgivarens egendom överlämnas till konkurs, har en rättshandling som fullmäktigen därefter företar samma verkan som om fullmaktsgivaren hade företagit den.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Om konkursen har börjat före denna lags ikraftträdande, tillämpas i stället för denna lag den bestämmelse som gäller när denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 129

L a g

om ändring av 17 § lagen om borgen och tredjemanspant

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 mars 1999 om borgen och tredjemanspant (361/1999) 17 § 2 mom.
som följer:

17 §

Befrielse av gäldenären från ansvar

— — — — —
Borgenären får hos borgensmannen driva
in fordran enligt huvudförpliktelsen på de
tidigare villkoren, fastän villkoren för huvud-
förpliktelsen för gäldenärens vidkommande

har ändrats i saneringsförfarande enligt lagen
om skuldsanering för privatpersoner
(57/1993) eller lagen om företagsanering
(47/1993) eller genom förlikning som avses
i 21 kap. konkurslagen (120/2004).

—————
Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 130**L a g****om ändring av 15 § lagen om inteckning i bil**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 15 december 1972 om inteckning i bil (810/1972) 15 § 2 mom. som
följer:

15 §

Den som verkställer utmätning och beslag,
den som meddelar skingringsförbud eller
boförvaltaren skall utan dröjsmål till For-
donsförvaltningscentralen sända uppgifter för

att de anteckningar som avses i 1 mom. skall
kunna göras i registret.

Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 131

L a g

om ändring av 1 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 15 juli 1988 om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats
(688/1988) 1 § 2 mom. som följer:

1 §

Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Om ägaren till saken har försatts i konkurs,
tillämpas bestämmelserna i 17 kap. konkurs-
lagen (120/2004).

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 132

L a g**om ändring av 17 § lagen om hypoteksbanker**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1999 om hypoteksbanker (1240/1999) 17 § 1 mom., sådant
det lyder i lag 1244/2000, som följer:

17 §

Ställningen för masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och med säkerheter i offentliga samfund vid en hypoteksbanks likvidation eller konkurs

Innehavaren av ett masskuldebrev med säkerheter i fastigheter har utan hinder av en hypoteksbanks likvidation eller konkurs rätt att enligt avtalsvillkoren och före andra fordringar för masskuldebrevslånets hela lånetid få prestationer ur de tillgångar som enligt 10 § har antecknats som säkerhet för masskuldebrevslånet. De medel som efter likvidationens eller konkursens början inflyter av säkerheterna för masskuldebrevslånen

skall antecknas i registret över masskuldebrevslån. I fråga om säkerheterna för masskuldebrevslånen gäller dessutom i tillämpliga delar vad som i 11 och 16 §, i 2 och 3 mom. i denna paragraf samt i 17 a § bestäms om de tillgångar som står som säkerhet för masskuldebrevslån. Vid en hypoteksbanks konkurs tillämpas 12 kap. 17 § konkurslagen (120/2004) på bevakningen av de fordringar som baserar sig på ett masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 133

L a g

om ändring av 8 § lagen om företagssanering

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 8 § lagen den 25 januari 1993 om företagssanering (47/1993), sådant detta lagrum
lyder delvis ändrat i lag 794/1998 och 461/1999, ett nytt 5 mom. som följer:

8 §

Utredare

Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Domstolen skall ge utredaren ett intyg över
förordnandet till uppdraget.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 134

L a g

om ändring av 3 § lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 3 § lagen den 26 november 1999 om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Nettning vid konkurs

göras gällande utan hinder av de begränsningar för realisering av pantsatt egendom som anges i 17 kap. konkurslagen (120/2004).

Säkerheter som har ställts i enlighet med ett avvecklingsavtal som inbegriper säkerhet kan

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 135

L a g**om ändring av 7 och 11 § lönegarantilagen**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lönegarantilagen av den 27 november 1998 (866/1998) 7 § 1 mom. och 11 § 1 mom.
som följer:

7 §

Bevakningskyldighet

Om arbetsgivaren har försatts i konkurs, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin anmäla sin fordran i arbetsgivarens konkurs på det sätt som bestäms i 12 kap. 6 § konkurslagen (120/2004). Anmälningsskyldighet föreligger dock inte, om fordran ingår i en av boförvaltaren gjord förteckning enligt 13 § i denna lag över fordringar som grundar sig på arbetsförhållande.

11 §

Behörig myndighet

Lönegarantiansökan behandlas och beslut i ärendet fattas av arbetskrafts- och näringscentralen på arbetsgivarens hemort, om inte något annat har bestämts med stöd av 2 § 3 mom. lagen om arbetskrafts- och näringscentraler (23/1997). Om det råder oklarhet i fråga om hemorten, behandlas ärendet av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars område det arbete som avses i ansökan huvudsakligen har utförts. När arbetsgivaren är försatt i konkurs fattas beslutet av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars område den domstol finns som enligt 7 kap. konkurslagen behandlar ett ärende som gäller arbetsgivarens konkurs.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 136

L a g**om ändring av 6 § lagen om lönegaranti för sjömän**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 15 december 2000 om lönegaranti för sjömän (1108/2000) 6 § 1 mom.
som följer:

6 §

Bevakningsskyldighet

Om arbetsgivaren har försatts i konkurs, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin anmäla sin fordran i arbetsgivarens konkurs på det sätt som bestäms i 12 kap. 6 § konkurslagen (120/2004). Anmälningsskyldighet föreligger dock inte, om fordran ingår i en av boförvaltaren gjord förteckning enligt 11 § i denna

lag över fordringar som grundar sig på arbetsförhållande. För att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin skall arbetstagaren dessutom anmäla sin fordran och med denna förenad sjöpanträtt även vid en exekutiv auktion på fartyget.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 137

L a g**om konkurs- och företagssaneringsregistret**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Registrets ändamål och hur registret förs

Rättsregistercentralen för ett gemensamt register över konkurs- och företagssaneringsärenden. Registrets ändamål är att säkerställa att aktuella uppgifter om konkurs- och företagssaneringsärenden finns tillgängliga för domstolarnas och myndigheternas verksamhet, bevakning av borgenärernas intressen samt tryggandet av utomståendes intressen och rättigheter.

2 §

Införande av uppgifter

En domstol som behandlar ett konkurs- eller företagssaneringsärende skall föra in uppgifterna i registret enligt vad som bestäms i denna lag. Närmare bestämmelser om införande av uppgifter utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

3 §

Uppgifter om en konkursansökan

När en konkursansökan har blivit anhängig, skall domstolen i registret föra in uppgifter om

1) domstolen och dess kontaktuppgifter samt ärendets diarienummer och datum när ärendet blev anhängigt,

2) gäldenärens nuvarande och tidigare namn eller firma och hemort samt gäldenärens kontaktuppgifter, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning,

3) vem som har gjort konkursansökan och dennes kontaktuppgifter (*processadress*).

4 §

Övriga uppgifter om konkursärenden som skall föras in i registret

Angående behandlingen av ett konkursärende skall domstolen i registret föra in uppgifter om

1) datum och klockslag när beslutet att försätta gäldenären i konkurs har fattats,

2) boförvaltarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan boförvaltarna,

3) att ansökan har avslagits eller att ansökan har avvisats utan prövning samt att ärendet har avskrivits eller överförs eller återförvisats till en annan domstol,

4) att konkursen har lagts ned eller förfallit,

5) att konkursen har fortsatt som offentlig utredning och att förvaltningen av konkursboet har återförts på borgenärerna,

6) att utdelningsförteckningen har fastställts,

7) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 1—4 eller 6 punkten.

När boförvaltaren har meddelat domstolen att bevakningsdagen har bestämts, skall domstolen i registret föra in uppgifter om bevakningsdagen samt namnet på den boförvaltare som tar emot bevakningsskrifterna samt dennes kontaktuppgifter.

Rättsregistercentralen skall på boförvaltarens anmälan i registret föra in uppgifter om att slutredovisningen har godkänts. Om gäldenären är en juridisk person, skall i registret också föras in en uppgift om huruvida gäldenären har egendom när konkursen öppnar.

5 §

Uppgifter om en ansökan som gäller ett företagssaneringsärende

När en ansökan som gäller ett företagssaneringsärende har blivit anhängig, skall domstolen i registret föra in uppgifter om

1) domstolen och dess kontaktuppgifter samt ärendets diarienummer och datum när ärendet blev anhängigt,

2) gäldenärens nuvarande och tidigare namn eller firma och hemort samt gäldenärens kontaktuppgifter, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning,

3) vem som har gjort ansökan om saneringsförfarande och dennes kontaktuppgifter (*processadress*).

6 §

Övriga uppgifter om företagssaneringsärenden som skall föras in i registret

Angående behandlingen av ett företagssaneringsärende skall domstolen i registret föra in uppgifter om

1) ett temporärt förbud som har meddelats innan förfarandet har inletts samt att förbudet har upphört,

2) datum och klockslag när beslutet om inledande av ett företagssaneringsförfarande har fattats,

3) att ansökan har avslagits eller att ansökan har avvisats utan prövning eller att ärendet har avskrivits eller överförs till en annan domstol,

4) att förfarandet har upphört,

5) att ett saneringsprogram har fastställts,

6) att saneringsprogrammet har ändrats,

7) att en skuldreglering har förfallit,

8) att saneringsprogrammet har förfallit,

9) att slutredogörelse har givits,

10) att ändring har sökts i ett beslut som avses i 2—8 punkten.

När ett företagssaneringsförfarande har inletts, skall domstolen i registret föra in följande uppgifter:

1) utredarnas namn och kontaktuppgifter samt beslut om fördelning av uppdraget mellan utredarna,

2) dagen när borgenärerna senast skall meddela utredaren sina yrkanden,

3) dagen när förslaget till saneringsprogram senast skall göras upp,

4) begränsningar av gäldenärens bestämmanderätt,

5) dagen när invändningar mot fordringarna senast skall framställas,

6) dagen när uttalanden om programförslaget senast skall framställas,

7) dagen när rösterna om förslaget till saneringsprogram senast skall ges,

8) tillsättandet av en borgenärdelegation.

När domstolen har fastställt saneringsprogrammet, skall i registret föras in uppgifter om övervakarens namn och dennes kontaktuppgifter, om en övervakare har utsetts.

7 §

Avförande av uppgifter ur registret

Uppgifterna om ett konkursärende avförs ur registret

1) tre månader efter det att konkursansökan har avslagits eller ansökan har avvisats utan prövning eller avskrivits eller att konkursen har bestämts att läggas ned,

2) tre år efter det att konkursen har bestämts att förfalla,

3) tre år efter det att slutredovisningen har godkänts.

Uppgifterna om en fysisk persons konkursärende avförs dock ur registret senast fem år efter det att konkursen började.

Uppgifterna om ett företagssaneringsärendet avförs ur registret

1) tre månader efter det att ansökan om företagssanering har avslagits eller ansökan har avvisats utan prövning eller avskrivits,

2) tre år efter det att saneringsförfarandet har upphört av någon annan orsak än att ett saneringsprogram har fastställts,

3) sex månader efter det att slutredogörelsen har givits,

4) tre år efter det att saneringsprogrammet har förfallit.

De tider som avses i 1 och 3 mom. räknas från den dag då domstolen avgjorde ärendet. Om ett ärende är anhängigt i en fullföljdsdomstol när tiden löper ut, får uppgifterna om en lägre domstols avgörande dock inte avföras förrän fullföljdsdomstolen har avgjort ärendet. För en slutredovisning beräknas tiden från den dag då slutredovisningen har godkänts och för en slutredogörelse från den dag då den lämnats till domstolen.

8 §

Anteckningarnas brådskande beskaffenhet

Uppgifterna skall föras in i registret utan dröjsmål. Anteckningar om att en konkursansökan har blivit anhängig och om ett beslut om försättande av gäldenären i konkurs samt anteckningar om att en ansökan om företagsanering har blivit anhängig och att ett beslut har fattats om att ett saneringsförfarande inleds eller upphör samt anteckningar om ett temporärt förbud och dess upphörande skall föras in samma dag då ansökan har tagits emot eller beslutet har fattats.

9 §

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Uppgifterna i konkurs- och företagssaneringsregistret är offentliga. Var och en har rätt att få uppgifter och utdrag ur registret. Utan hinder av 16 § 3 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får uppgifter lämnas ut i elektronisk form för ett godtagbart ändamål.

Rättsregistercentralen skall leverera behöv-

liga uppgifter ur registret till handelsregistermyndigheterna och även till andra myndigheter som behöver uppgifterna för att föra in dem i sina register. Uppgifterna kan lämnas ut i elektronisk form.

10 §

Avgifter

För uppgifter som lämnas ut ur konkurs- och företagssaneringsregistret tas avgifter ut till staten med iakttagande av vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Uppgifter som tillställs en myndighet för att införas i ett register lämnas dock ut avgiftsfritt.

11 §

Rättande av fel

Rättsregistercentralen skall utan onödigt dröjsmål på eget initiativ eller på yrkande rätta en felaktig uppgift i registret. Rättsregistercentralen skall upplysa den till vilken centralen har lämnat ut den felaktiga uppgiften om rättelsen, såvida detta inte är omöjligt eller förorsakar oskäligt besvär.

Om en domstol som behandlar eller har behandlat ett konkurs- eller företagssaneringsärende får veta att en uppgift i registret är felaktig, skall domstolen utan dröjsmål rätta anteckningen eller underrätta Rättsregistercentralen om saken. På motsvarande sätt skall domstolen gå till väga, om en uppgift i registret ändras.

12 §

Skadeståndsansvar

Staten skall ersätta skada som orsakas av en felaktig uppgift i registret, även om det inte föreligger något sådant fel eller någon sådan försummelse som avses i 3 kap. 2 § skadeståndslagen (412/1974). Om den skadelidande är någon annan än gäldenären, ersätts skadan dock endast om den skadelidande inte visste och inte heller borde ha vetat att uppgiften var felaktig. I övrigt gäller beträffande ersättning av skador som avses i denna paragraf vad som bestäms i skadeståndslagen.

13 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om uppgifternas innehåll och införandet av anteckningar kan utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Genom denna lag upphävs förordningen

Helsingfors den 20 februari 2004

den 4 november 1994 om konkurs- och företagssaneringsregistret (958/1994).

Bestämmelserna i denna lag om införande av uppgifter skall tillämpas, om det beslut eller den åtgärd som orsakar anteckningen fattas eller vidtas efter det att denna lag har trätt i kraft.

Har en konkursdom meddelats eller ett saneringsprogram fastställts före denna lags ikraftträdande, skall uppgifterna avföras ur registret senast tio år efter det att konkursdomen meddelades eller saneringsprogrammet fastställdes.

Bestämmelserna i 12 § tillämpas, om skadan har orsakats efter lagens ikraftträdande.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 138

L a g

om ändring av 100 a § lagen om företagssanering

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 januari 1993 om företagssanering (47/1993) 100 a §, sådan den lyder
i lag 794/1998, som följer:

100 a §

Företagssaneringsregister

Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

I fråga om registret över ärenden som gäller
saneringsförfarande bestäms särskilt.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 139

L a g

om ändring av 19 § handelsregisterlagen

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen av den 2 februari 1979 (129/1979) 19 § som följer:

19 §

Har en i handelsregistret antecknad näringsidkares gäldenärer meddelats offentlig stämning eller har näringsidkaren försatts i konkurs eller har domstolen beslutat att konkursen skall läggas ned eller förfalla, eller har beslutet att försätta gäldenären i konkurs upphävts, skall domstolen utan dröjsmål tillställa registermyndigheten meddelande om detta för anteckning i registret. Uppgifterna kan lämnas genom konkurs- och företagssaneringsregistrets förmedling enligt vad som bestäms genom förordning av justitieministeriet.

När slutredovisningen har godkänts i en konkurs, skall boförvaltaren utan dröjsmål göra anmälan om slutredovisningen till Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till registermyndigheten för anteckning i registret. Anmälan skall undertecknas av minst en boförvaltare.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 140

L a g

om ändring av 13 kap. 19 § lagen om aktiebolag

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 september 1978 om aktiebolag (734/1978) 13 kap. 19 § 2 mom. som
följer:

13 kap.
**Likvidation, upplösning, avregistrering och
sanering**

19 §

Om överskott inte finns då konkursen
avslutas, skall bolaget anses upplöst när

slutredovisningen i konkursen har godkänts.
Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra an-
mälan om upplösningen till Rättsregistercen-
tralen, som förmedlar uppgiften till register-
myndigheten för registrering.

Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 141**L a g****om ändring av 5 kap. 8 § lagen om öppna bolag och kommanditbolag**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 april 1988 om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988) 5 kap.
8 § som följer:

5 kap.
Likvidation av öppna bolag

8 §

Bolagets konkurs

Har ett öppet bolags egendom överlämnats till konkurs och återstår egendom efter konkursens slut, skall bolaget likvideras på det sätt som föreskrivs i detta kapitel. Om

någon egendom inte återstår efter konkursen, har bolaget upplösts när slutredovisningen i konkursen har godkänts. Boförvaltaren skall utan dröjsmål anmäla upplösningen av bolaget till Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till registermyndigheten för registrering.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 142

L a g

om ändring av 19 kap. 31 § lagen om andelslag

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2001 om andelslag (1488/2001) 19 kap. 31 § 2 mom. som
följer:

19 kap. Likvidation, upplösning, avregistrering, sanering och konkurs 31 § <i>Konkurs</i>	avslutas, är andelslaget upplöst så snart slutredovisningen i konkursen har godkänts. Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen till Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till registermyndigheten för registrering.
---	--

Om tillgångar inte finns när konkursen

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 143**L a g****om ändring av 75 § lagen om bostadsrättsföreningar**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 november 1994 om bostadsrättsföreningar (1072/1994) 75 § 4 mom.
som följer:

75 §

Konkurs

förvaltaren skall utan dröjsmål för registrering
göra anmälan om föreningens upplösning till
Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgif-
ten till registermyndigheten för registrering.

Återstår ingen egendom när konkursen
avslutas, har föreningen upplösts när slutre-
dovisningen i konkursen har godkänts. Bo-

Denna lag träder i kraft den 1 september
2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 144

L a g

om ändring av 120 § sparbankslagen

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 120 § 2 mom. sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) som följer:

120 §

Om det efter att konkursen avslutats inte återstår några tillgångar, skall sparbanken anses upplöst då slutredovisningen i konkursen har godkänts. Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen till

Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till registermyndigheten för registrering.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 145

L a g

om ändring av 129 § lagen om försäkringskassor

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 129 § 4 mom. som
följer:

129 §

Återstår ingen egendom då konkursen avslutas, skall kassan anses upplöst när slutredovisningen i konkursen har godkänts. Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen till Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till Försäk-

ringsinspektionen för registrering i försäkringskasseregistret. Anmälan skall undertecknas av minst en boförvaltare.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 146**L a g****om ändring av 22 § lagen om stiftelser**

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 april 1930 om stiftelser (109/1930) 22 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1172/1994, som följer:

22 §

När domstolen har fattat ett beslut som nämns i 18 § 3 mom. eller en stiftelses egendom har avträtts till konkurs, en konkurs har lagts ned, ett beslut om försättande i konkurs har upphävts eller en konkurs har förfallit på grund av brist på tillgångar, skall domstolen likaså anmäla saken hos Patent- och registerstyrelsen för registrering. Finns

ingen egendom kvar när konkursen avslutas, anses stiftelsen upplöst när slutredovisningen i konkursen har godkänts. Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen av stiftelsen till Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till Patent- och registerstyrelsen för registrering.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 147

L a g

om ändring av 98 § lagen om pensionsstiftelser

Given i Helsingfors den 20 februari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 98 § 4 mom. som följer:

98 §

Återstår ingen egendom då konkursen avslutats, skall pensionsstiftelsen anses upplöst när slutredovisningen i konkursen har godkänts. Boförvaltaren skall utan dröjsmål göra anmälan om upplösningen till Rättsregistercentralen, som förmedlar uppgiften till

Försäkringsinspektionen för anteckning i registret över pensionsstiftelser. Anmälan skall undertecknas av minst en boförvaltare.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2004.

Helsingfors den 20 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 120—147, 10 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2004

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663